

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัย เรื่องการสอนของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ ที่ได้รับการฝึกอบรมจาก โครงการฝึกอบรมครูประจำจ้าวการในการสอนสอดแทรกจริยธรรม ตามหลักสูตรประถมศึกษาตามการรับรู้ของครูและนักเรียน

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามข้อมูล 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ค่าร้อยละของสถานภาพครูผู้สอนแบบสอบถามตาม (ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู ก่อนและหลัง การฝึกอบรม เกี่ยวกับการนำเทคนิคด่าง ๆ ไปใช้สอนสอดแทรกจริยธรรม ในแต่ละกลุ่ม ประสบการณ์ตามหลักสูตรประถมศึกษา (ดังแสดงไว้ในตารางที่ 3 - 17)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูก่อนและหลังการฝึกอบรม เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดแทรกจริยธรรม (ดังแสดงไว้ในตารางที่ 19)

ตอนที่ 4 ค่าร้อยละของครูที่สร้างสื่อการสอนเพิ่มเติมภายหลังจากได้รับการฝึกอบรม (ดังแสดงในตารางที่ 20)

ตอนที่ 5 ค่าร้อยละของครูที่มีความคิดเห็นต่อการจัดฝึกอบรมการสอนสอดแทรกจริยธรรม (ดังแสดงไว้ในตารางที่ 21)

ตอนที่ 6 ผลการรวมรวมข้อมูล เกี่ยวกับอุปสรรคและข้อเสนอแนะของครูในการนำเทคนิคด่าง ๆ ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปปฏิบัติและอุปสรรคในการสร้างสื่อการสอน

ส่วนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากนั้นสัมภาษณ์นักเรียน

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู ในการนำเทคนิคด้าน ๆ ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้จัดกิจกรรมเรียนการสอนสอดแทรกจริยธรรม (ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๒๒)

ส่วนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามฉาบฉานของครู

ตอนที่ ๑ ค่าร้อยละของสถานภาพครูผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงไว้ในตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ ค่าร้อยละของสถานภาพครูผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะ	สถานภาพของครูผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
๑ เพศ			
	ชาย	๒๘	๒๘
	หญิง	๗๒	๗๒
๒ อายุระหว่าง			
	๑๘ - ๒๕ ปี	๒	๒
	๒๖ - ๓๐ ปี	๒๑	๒๑
	๓๑ - ๓๕ ปี	๒๑	๒๑
	๓๖ - ๔๐ ปี	๑๙	๑๙
	๔๑ - ๕๐ ปี	๒๗	๒๗
	๕๑ - ๖๐ ปี	๑๐	๑๐
๓ ประสบการณ์ในการทำงานด้านการสอน			
	๑ - ๕ ปี	๑๑	๑๑
	๖ - ๑๐ ปี	๒๖	๒๖
	๑๑ - ๑๕ ปี	๑๙	๑๙
	๑๖ - ๒๐ ปี	๑๘	๑๘
	๒๑ - ๒๕ ปี	๑๕	๑๕
	๒๖ ปีขึ้นไป	๑๑	๑๑
๔ สอนในระดับชั้น			
	ประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๒	๐	๐
	ประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔	๓๐	๓๐
	ประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖	๖๑	๖๑
	อื่น ๆ (โปรดระบุ) ประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๖	๙	๙

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละของสถานภาพครูผู้สอนแบบสอนatham (ต่อ)

ลำดับที่	สถานภาพของครูผู้สอนแบบสอนatham	จำนวน	ร้อยละ
5	กลุ่มประสบการณ์ที่ทำสอน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
	พื้นที่		
	ภาษาไทย	38	13.19
	คณิตศาสตร์	30	10.41
	สร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต	52	18.05
	สร้าง เสริมลักษณะนิสัย	74	25.69
	การทำงานพื้นฐานอาชีพ	24	8.33
	ประสบการณ์พิเศษ	19	6.59
	กิจกรรมพิเศษ (สุกเสื่อ, ลูกวากชาต)	51	17.70
6	ก่อนได้รับการฝึกอบรมการสอนสอดแทรกจริยธรรม		
	ตามหลักสูตรประถมศึกษา จากภาควิชาประถมศึกษา		
	คณิตศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำนเคย		
	ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนจริยศึกษาหรือไม่		
	เคยได้รับ	41	41
	ไม่เคยได้รับ	59	59
7	หลังจากการฝึกอบรมการสอนสอดแทรกจริยธรรม		
	ตามหลักสูตรประถมศึกษา ของภาควิชาประถมศึกษา		
	คณิตศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำนได้รับ		
	การฝึกอบรมเกี่ยวกับการสอนจริยศึกษาเพิ่มเติมอีก		
	หรือไม่		
	ได้รับ	0	0
	ไม่ได้รับ	100	100

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าครูผู้สอนแบบสอนatham เป็นอย่างมากกว่าชาย คือ เป็นหญิง

ครูผู้สอนแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๔๑ - ๕๐ ปี คือร้อยละ ๒๗ รองลงมา
มีอายุระหว่าง ๒๖ - ๓๐ ปี และอายุระหว่าง ๓๑ - ๓๕ ปี คิดเป็นจำนวนเท่ากันคือร้อยละ ๒๑
มีอายุระหว่าง ๓๖ - ๔๐ ปี ร้อยละ ๑๙ มีอายุระหว่าง ๕๑ - ๖๐ ปี ร้อยละ ๑๐ ตามลำดับ
และที่มีอายุระหว่าง ๑๘ - ๒๕ ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ ๒ ประสมการณ์ในการทำงาน
ด้านการสอนของครูผู้สอนแบบสอบถาม ส่วนมากมีประสบการณ์ในด้านการสอน ๖ - ๑๐ ปี คือ^๑
ร้อยละ ๒๖ รองลงมา มีประสบการณ์ในด้านการสอน ๑๑ - ๑๕ ปี ร้อยละ ๑๙ ประสบการณ์
ในด้านการสอน ๑๖ - ๒๐ ปี ร้อยละ ๑๘ และประสบการณ์ในด้านการสอน ๒๑ - ๒๕ ปี
ร้อยละ ๑๕ ตามลำดับ ส่วนประสบการณ์ในด้านการสอน ๑ - ๕ ปี และประสบการณ์ในด้าน^๒
การสอน ๒๕ ปี ขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุดคิด เป็นจำนวนเท่ากันคือร้อยละ ๑๑

ครูผู้สอนแบบสอบถามส่วนใหญ่สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖ คือร้อยละ ๖๑
รองลงมาสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔ ร้อยละ ๓๐ และ น้อยที่สุดคือสอนในระดับชั้น^๓
ประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๒ ร้อยละ ๙

กลุ่มประสบการณ์ที่สอน ครูผู้สอนแบบสอบถามส่วนใหญ่สอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย
ร้อยละ ๒๕.๖๙ รองลงมาสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ร้อยละ ๑๘.๐๕ สอนกลุ่ม^๔
กิจกรรมพิเศษ ร้อยละ ๑๗.๗๐ สอนกลุ่มทักษะ แยกเป็นภาษาไทย ร้อยละ ๑๓.๑๙ และ
คณิตศาสตร์ ร้อยละ ๑๐.๔๑ สอนกลุ่มภาระงานพื้นฐานอาชีพ ร้อยละ ๘.๓๓ ตามลำดับ และ
น้อยที่สุดคือ สอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ร้อยละ ๖.๕๙

ก่อนได้รับการฝึกอบรมการสอนสอดแทรกจริยธรรมความหลักสูตรประถมศึกษา จาก
ภาควิชาประถมศึกษา คณิตศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ครูผู้สอนแบบสอบถามส่วนใหญ่
ไม่ได้รับการอบรม เกี่ยวกับการสอนจริยศึกษามาก่อน คือร้อยละ ๕๙ และเคยได้รับการอบรม
เกี่ยวกับการสอนจริยศึกษามากล้วน ร้อยละ ๔๑

ส่วนหลังการฝึกอบรมการสอนสอดแทรกจริยธรรมความหลักสูตรประถมศึกษาของ
ภาควิชาประถมศึกษา คณิตศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ครูผู้สอนแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับ^๕
การฝึกอบรม เกี่ยวกับการสอนจริยศึกษาเพิ่มเติมอีก คิด เป็นร้อยละ ๑๐๐

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูก่อนและหลังการฝึกอบรม เกี่ยวกับการนำเทคนิคต่าง ๆ ไปใช้สอนสอดแทรกจริยธรรมในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ แสดงไว้ในตารางที่ 3 - 17

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบการนำเทคนิคการได้วิธีธรรมะไปสอนสอดแทรกจริยธรรม ในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ก่อนและหลังการฝึกอบรม

กลุ่มประสบการณ์	ก่อนการฝึกอบรม			หลังการฝึกอบรม			t
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	
ทักษะ							
ภาษาไทย ($N = 38$)	1.2	0.6	ไม่ได้นำไปใช้	2.3	1.1	นำไปใช้บางครั้ง	6.76*
คณิตศาสตร์ ($N = 30$)	1.0	0	ไม่ได้นำไปใช้	1.2	0.6	ไม่ได้นำไปใช้	2.40*
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ($N = 52$)	1.5	1.0	ไม่ได้นำไปใช้	2.1	1.2	นำไปใช้บางครั้ง	4.59*
สร้างเสริมลักษณะนิสัย ($N = 74$)	1.3	0.8	ไม่ได้นำไปใช้	2.7	1.4	นำไปใช้บางครั้ง	13.13*
การทำงานพื้นฐานอาชีพ ($N = 24$)	1.2	0.6	ไม่ได้นำไปใช้	2.1	1.5	นำไปใช้บางครั้ง	3.81*
ประสบการณ์พิเศษ ($N = 19$)	1.1	0.4	ไม่ได้นำไปใช้	1.6	1.1	ไม่ได้นำไปใช้	2.53*
กิจกรรมพิเศษ ($N = 51$) (สูกเสือ, ขุวากชาด)	1.3	0.8	ไม่ได้นำไปใช้	2.1	1.4	นำไปใช้บางครั้ง	4.71*

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 แสดงว่าก่อนทักษะภาษาไทย กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ และกลุ่มกิจกรรมพิเศษ ก่อนการฝึกอบรมครูไม่ได้นำเทคนิคการได้วิธีธรรมะไปใช้ แต่หลังการฝึกอบรมครูนำเทคนิคการได้วิธีธรรมะไปใช้อยู่ในระดับนำไปใช้บางครั้ง และพบว่าค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่า

ก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสังคมที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มหักษะคณิตศาสตร์ และกลุ่มประสมการณ์เชิง ก่อนและหลังการฝึกอบรม ครูนำเทคโนโลยีไว้ใช้อยู่ในระดับเดียวกันคือ ไม่ได้นำไปใช้ แต่เมื่อพิจารณา คำเฉลย จะพบว่าคำเฉลยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสังคมที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบการนำเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ไปสอนสอดแทรกจริยธรรม
ในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ก่อนและหลังการฝึกอบรม

กลุ่มประสบการณ์	<u>ก่อนการฝึกอบรม</u>		<u>หลังการฝึกอบรม</u>		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ทักษะ					
ภาษาไทย ($N = 38$)	2.2	1.1	3.5	1.3	12.45*
คณิตศาสตร์ ($N = 30$)	2.3	1.2	2.9	1.2	3.52*
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ($N = 52$)	2.7	1.4	3.8	1.1	8.72*
สร้างเสริมลักษณะนิสัย ($N = 74$)	2.8	1.3	4.0	1.2	8.59*
การทำงานพื้นฐานอาชีพ ($N = 24$)	2.5	1.5	3.8	1.4	4.73*
ประสบการณ์พิเศษ ($N = 19$)	3.0	1.1	3.6	1.3	2.58*
กิจกรรมพิเศษ ($N = 51$) (ลูกเสือ, ขุวากชาด)	3.3	1.3	4.1	1.2	4.44*

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 แสดงว่ากับกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยและกลุ่มกิจกรรมพิเศษ ก่อนการฝึกอบรมครุนนำเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ไปใช้อยู่ในระดับนำไปใช้งานครั้ง แต่หลังการฝึกอบรมนำไปใช้บ่อยครั้ง และพบว่าค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มอื่นได้แก่กลุ่มทักษะ ภาษาไทย และคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ และกลุ่มประสบการณ์พิเศษนั้นก่อนและหลังการฝึกอบรมครุนนำเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ไปใช้อยู่ในระดับเดียวกันคือ นำไปใช้งานครั้ง แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจะพบว่าค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ ๕ เปรียบเทียบการนำเทคโนโลยีการใช้สถานการณ์จำลองไปสอนสอดแทรก
จริงธรรมในแต่ละกลุ่ม ประสบการณ์ก่อนและหลังการฝึกอบรม

กลุ่มประสบการณ์	ก่อนการฝึกอบรม			หลังการฝึกอบรม			t
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	
ทักษะ							
ภาษาไทย ($N = 38$)	2.5	1.1	นำไปใช้บางครั้ง	3.4	1.2	นำไปใช้บ่อยครั้ง	7.59*
คณิตศาสตร์ ($N = 30$)	2.0	1.1	ไม่ได้นำไปใช้	2.8	1.2	นำไปใช้บ้างครั้ง	4.09*
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิค ($N = 52$)	2.3	1.4	นำไปใช้บ้างครั้ง	3.5	1.1	นำไปใช้บ่อยครั้ง	7.27*
สร้างเสริมลักษณะนิสัย ($N = 74$)	2.4	1.2	นำไปใช้บ้างครั้ง	3.8	1.1	นำไปใช้บ่อยครั้ง	10.89*
การทำงานพื้นฐานอาชีพ ($N = 24$)	1.9	1.0	ไม่ได้นำไปใช้	3.2	1.4	นำไปใช้บ้างครั้ง	5.12*
ประสบการณ์พิเศษ ($N = 19$)	3.2	1.1	นำไปใช้บ้างครั้ง	4.1	1.3	นำไปใช้บ่อยครั้ง	3.37*
กิจกรรมพิเศษ ($N = 51$) (ถูกเสือ, ยุวกาชาด)	2.8	1.3	นำไปใช้บ้างครั้ง	3.4	1.4	นำไปใช้บ่อยครั้ง	4.39*

* $p < .05$

จากตารางที่ ๕ แสดงว่าการนำเทคโนโลยีการใช้สถานการณ์จำลองไปใช้ในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ก่อนและหลังการฝึกอบรมมีการเปลี่ยนระดับการนำไปใช้ จะเห็นได้ว่าที่เปลี่ยนจากระดับไม่ได้นำไปใช้เป็นระดับนำไปใช้บ้างครั้ง ได้แก่ กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ และที่เปลี่ยนจากระดับนำไปใช้บ้างครั้ง เป็นระดับนำไปใช้บ่อยครั้ง ได้แก่ กลุ่มประสบการณ์พิเศษ และพบว่าค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ไม่มีการเปลี่ยนระดับการนำไปใช้ทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับเดียว กันต่อ นำไปใช้งานครั้ง ได้แก่ กุ่มทักษะ ภาษาไทย กุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกุ่มกิจกรรมพิเศษ แต่เมื่อพิจารณา คำเฉลี่ยจะพบว่า คำเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ เปรียบเทียบการนำเทคนิคการสร้างและการใช้ทุนไปสอนสอดแทรก
จริยธรรมในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ก่อนและหลังการฝึกอบรม

ก่อนการฝึกอบรม	หลังการฝึกอบรม						
	\bar{X}	S.D.	แปรความ	\bar{X}	S.D.	แปรความ	t
ทักษะ							
ภาษาไทย ($N = 38$)	1.6	0.9	ไม่ได้นำไปใช้	2.2	1.3	นำไปใช้บ้างครึ่ง	3.70*
คณิตศาสตร์ ($N = 30$)	1.2	0.6	ไม่ได้นำไปใช้	1.8	0.9	นำไปใช้บ้างครึ่ง	3.52*
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ($N = 52$)	1.3	0.8	ไม่ได้นำไปใช้	2.1	1.2	นำไปใช้บ้างครึ่ง	4.03*
สร้างเสริมลักษณะนิสัย ($N = 74$)	1.5	1.0	ไม่ได้นำไปใช้	2.2	1.3	นำไปใช้บ้างครึ่ง	5.65*
การทำงานพื้นฐานอาชีพ ($N = 24$)	1.9	1.0	ไม่ได้นำไปใช้	2.4	1.3	นำไปใช้บ้างครึ่ง	2.76*
ประสบการณ์พิเศษ ($N = 19$)	1.6	0.9	ไม่ได้นำไปใช้	2.1	1.3	นำไปใช้บ้างครึ่ง	2.53*
กิจกรรมพิเศษ ($N = 51$) (สุกเสื่อ, ยุวกาชาด)	1.5	0.9	ไม่ได้นำไปใช้	1.9	1.4	ไม่ได้นำไปใช้	3.27*

* $p < .05$

จากตารางที่ ๖ แสดงว่าก่อนทักษะ ภาษาไทย กุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ และกุ่มประสบการณ์พิเศษ ก่อนการฝึกอบรมครูไม่ได้นำเทคนิคการสร้างและการใช้ทุนไปใช้ แต่หลังการฝึกอบรมครูนำเทคนิคการสร้างและการใช้ทุนไปใช้อยู่ในระดับนำไปใช้บ้างครึ่ง และพบว่าค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกุ่มทักษะคือคณิตศาสตร์ และกุ่มกิจกรรมพิเศษก่อนและหลังการฝึกอบรมครูนำเทคนิคการสร้างและการใช้ทุนไปใช้อยู่ในระดับเดียวกันคือ ไม่ได้นำไปใช้ แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย จะพบว่า ค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบการนำเทคโนโลยีการสร้างและการใช้บัตรค่า ไปสอนสอดแทรก
จริงธรรมในแต่ละกลุ่ม ประสบการณ์ ก่อนและหลังการฝึกอบรม

กลุ่มประสบการณ์	ก่อนการฝึกอบรม			หลังการฝึกอบรม			<i>t</i>
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	
ทักษะ							
ภาษาไทย ($N = 38$)	3.7	1.2	นำไปใช้บางครั้ง	4.4	0.9	นำไปใช้บ่อยครั้ง	4.64*
คณิตศาสตร์ ($N = 30$)	2.5	1.5	นำไปใช้บางครั้ง	3.0	1.6	นำไปใช้บางครั้ง	2.97*
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ($N = 62$)	2.7	1.4	นำไปใช้บางครั้ง	3.4	1.5	นำไปใช้บางครั้ง	4.69*
สร้างเสริมลักษณะนิสัย ($N = 74$)	2.5	1.2	นำไปใช้บางครั้ง	3.2	1.5	นำไปใช้บางครั้ง	5.74*
การทำงานพื้นฐานอาชีพ ($N = 24$)	1.9	1.1	ไม่ได้นำไปใช้	2.5	1.4	นำไปใช้บางครั้ง	3.07*
ประสบการณ์พิเศษ ($N = 19$)	3.5	1.7	นำไปใช้บางครั้ง	3.8	1.5	นำไปใช้บางครั้ง	1.37
กิจกรรมพิเศษ ($N = 51$)	2.2	1.2	นำไปใช้บางครั้ง	2.8	1.5	นำไปใช้บางครั้ง	4.44*
(ลูกเสือ, ยุวภาฯ)							

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 แสดงว่าการนำเทคโนโลยีการสร้างและการใช้บัตรค่าไปใช้ในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ก่อนและหลังการฝึกอบรมมีการเปลี่ยนระดับการนำไปใช้ จะเห็นได้ว่าที่เปลี่ยนจากระดับไม่ได้นำไปใช้ เป็นระดับนำไปใช้บางครั้ง ได้แก่กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ และที่เปลี่ยนจากระดับนำไปใช้บางครั้ง เป็นระดับนำไปใช้บ่อยครั้ง ได้แก่กลุ่มทักษะ ภาษาไทย และพบว่าค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ไม่มีการเปลี่ยนระดับการนำไปใช้ ทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับเดิมกันต่อ นำไปใช้บางครั้ง ได้แก่กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มประสบการณ์พิเศษ และกลุ่มกิจกรรมพิเศษ แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจะพบว่า ค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกกลุ่มยกเว้นกลุ่มประสบการณ์พิเศษ

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบการนำเทคนิคการเจ้ามือหานไปสอนสอดแทรกจิตวิธีรวม
ในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ก่อนและหลังการฝึกอบรม

กลุ่มประสบการณ์	ก่อนการฝึกอบรม			หลังการฝึกอบรม			t
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	
ทักษะ							
ภาษาไทย ($N = 38$)	3.1	1.0	นำไปใช้บางครั้ง	4.1	1.1	นำไปใช้บ่อยครั้ง	6.08*
คณิตศาสตร์ ($N = 30$)	1.5	0.8	ไม่ได้นำไปใช้	2.1	1.4	นำไปใช้บางครั้ง	3.52*
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ($N = 52$)	2.6	1.1	นำไปใช้บางครั้ง	3.4	1.3	นำไปใช้บ่อยครั้ง	5.87*
สร้างเสริมลักษณะนิสัย ($N = 74$)	3.1	1.2	นำไปใช้บางครั้ง	4.2	1.0	นำไปใช้บ่อยครั้ง	8.56*
การทำงานพื้นฐานอาชีพ ($N = 24$)	2.0	1.0	ไม่ได้นำไปใช้	2.8	1.3	นำไปใช้บางครั้ง	4.09*
ประสบการณ์พิเศษ ($N = 19$)	2.0	1.3	ไม่ได้นำไปใช้	2.7	1.6	นำไปใช้บางครั้ง	3.24*
กิจกรรมพิเศษ ($N = 51$)	2.9	1.5	นำไปใช้บางครั้ง	3.7	1.4	นำไปใช้บ่อยครั้ง	5.23*
(ลูกเสือ, บุวกาชาด)							

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 แสดงว่าการนำเทคนิคการเจ้ามือหานไปใช้ในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ก่อนและหลังการฝึกอบรม มีการเปลี่ยนระดับการนำไปใช้ จะเห็นได้ว่าที่เปลี่ยนจากระดับไม่ได้นำไปใช้เป็นระดับนำไปใช้บางครั้ง ได้แก่กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ กลุ่มประสบการณ์พิเศษ และที่เปลี่ยนจากระดับนำไปใช้บางครั้ง เป็นระดับนำไปใช้บ่อยครั้ง ได้แก่กลุ่มทักษะภาษาไทย และกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และพบว่าค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ไม่มีการเปลี่ยนระดับการนำไปใช้ทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับเดียวกันคือนำไปใช้บางครั้ง ได้แก่กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มกิจกรรมพิเศษ แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจะพบว่า ค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบการน่าเทคโนโลยีการตรวจภาพลายเส้นไปสอนสอดแทรก
จริยธรรมในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ก่อนและหลังการฝึกอบรม

กลุ่มประสบการณ์	ก่อนการฝึกอบรม		หลังการฝึกอบรม		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ทักษะ					
ภาษาไทย ($N = 38$)	2.2	1.0	นำไปใช้บางครั้ง	2.7	1.4
คณิตศาสตร์ ($N = 30$)	2.3	1.1	นำไปใช้บางครั้ง	3.1	1.1
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ($N = 52$)	1.9	1.0	ไม่ได้นำไปใช้	2.8	1.3
สร้างเสริมลักษณะนิสัย ($N = 74$)	2.1	1.3	นำไปใช้บางครั้ง	2.8	1.3
การทำงานพื้นฐานอาชีพ ($N = 24$)	2.5	1.2	นำไปใช้บางครั้ง	2.8	1.4
ประสบการณ์พิเศษ ($N = 19$)	2.5	1.5	นำไปใช้บางครั้ง	3.3	1.7
กิจกรรมพิเศษ ($N = 51$) (ruk seio, บุคลาช)	1.8	1.1	ไม่ได้นำไปใช้	2.3	1.3

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 แสดงว่ากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มกิจกรรมพิเศษก่อนการฝึกอบรมครุ่นไม่ได้นำเทคโนโลยีการตรวจภาพลายเส้นไปใช้ แต่หลังการฝึกอบรมครุ่นน่าเทคโนโลยีการตรวจภาพลายเส้นไปใช้อยู่ในระดับ นำไปใช้บางครั้ง และพบว่าค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มอื่นได้แก่ กลุ่มทักษะภาษาไทย และคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ และกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ก่อนและหลังการฝึกอบรม ครุ่นนำเทคโนโลยีการตรวจภาพลายเส้นไปใช้อยู่ในระดับเดียวกัน คือนำไปใช้บางครั้ง แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย จะพบว่า ค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบการนำเทคนิคการเรียงความปากเปล่าไปสอนสอดแทรก
จริงธรรมในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ก่อนและหลังการฝึกอบรม

กลุ่มประสบการณ์	ก่อนการฝึกอบรม			หลังการฝึกอบรม		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
ตัวอย่าง						
ภาษาไทย ($N = 38$)	2.7	1.1	นำไปใช้บางครั้ง	3.8	1.2	นำไปใช้บ้างครั้ง 5.37*
คณิตศาสตร์ ($N = 30$)	1.4	0.9	ไม่ได้นำไปใช้	1.6	0.9	ไม่ได้นำไปใช้ 1.79*
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ($N = 52$)	1.8	1.0	ไม่ได้นำไปใช้	2.7	1.4	นำไปใช้บ้างครั้ง 6.13*
สร้างเสริมลักษณะนิสัย ($N = 74$)	2.0	1.1	ไม่ได้นำไปใช้	3.1	1.3	นำไปใช้บ้างครั้ง 8.26*
การทำงานพื้นฐานอาชีพ ($N = 24$)	1.5	0.8	ไม่ได้นำไปใช้	1.8	1.1	ไม่ได้นำไปใช้ 2.14*
ประสมการณ์พิเศษ ($N = 19$)	1.8	1.2	ไม่ได้นำไปใช้	2.4	1.6	นำไปใช้บ้างครั้ง 2.88*
กิจกรรมพิเศษ ($N = 51$)	1.9	1.2	ไม่ได้นำไปใช้	2.6	1.4	นำไปใช้บ้างครั้ง 4.82*
(สูกเสือ, บุราภัช)						

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 แสดงว่ากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มประสบการณ์พิเศษ และกลุ่มกิจกรรมพิเศษ ก่อนการฝึกอบรมครูไม่ได้นำเทคนิค การเรียงความปากเปล่าไปใช้ แต่หลังการฝึกอบรมครูนำเทคนิคการเรียงความปากเปล่าไปใช้อยู่ในระดับนำไปใช้บ้างครั้ง และพบว่าค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มที่ไม่มีการเปลี่ยนระดับการนำไปใช้ ทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับเดียวกัน คือนำไปใช้บ้างครั้ง ได้แก่กลุ่มทักษะภาษาไทย และกลุ่มที่อยู่ในระดับเดียวกัน คือไม่ได้นำไปใช้ ได้แก่กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่า ค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบการน่าเทคโนโลยี การใช้เกมเสริมคุณธรรมไปสอนสอดแทรก
จริยธรรมในแคลล์ลกอุ่นประสมการพัฒนาและหลังการฝึกอบรม

กลุ่มวิชาประสมการพัฒนา	ก่อนการฝึกอบรม		หลังการฝึกอบรม		t
	\bar{X}	S.D. แปลความ	\bar{X}	S.D. แปลความ	
ทักษะ					
ภาษาไทย ($N = 38$)	2.3	1.1 นำไปใช้บางครั้ง	3.5	1.1 นำไปใช้บางครั้ง	6.46*
คณิตศาสตร์ ($N = 30$)	1.5	0.8 ไม่ได้นำไปใช้	2.2	1.1 นำไปใช้บางครั้ง	3.80*
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ($N = 52$)	2.0	1.1 ไม่ได้นำไปใช้	2.8	1.3 นำไปใช้บางครั้ง	5.23*
สร้างเสริมลักษณะนิสัย ($N = 74$)	2.6	1.3 นำไปใช้บางครั้ง	3.6	1.4 นำไปใช้บางครั้ง	7.60*
การทำงานพื้นฐานอาชีพ ($N = 24$)	2.0	1.0 ไม่ได้นำไปใช้	2.8	1.5 นำไปใช้บางครั้ง	3.49*
ประสบการณ์พิเศษ ($N = 19$)	2.4	1.4 นำไปใช้บางครั้ง	3.4	1.7 นำไปใช้บางครั้ง	4.02*
กิจกรรมพิเศษ ($N = 51$) (สุกเสื่อ, บุวกาชาด)	2.9	1.2 นำไปใช้บางครั้ง	3.7	1.1 นำไปใช้บางครั้ง	5.26*

* $p < .05$

จากตารางที่ 11 แสดงว่ากลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ ก่อนการฝึกอบรมครูไม่ได้นำเทคโนโลยีการใช้เกมเสริมคุณธรรมไปใช้ แต่หลังการฝึกอบรมครูนำเทคโนโลยีการใช้เกมเสริมคุณธรรมไปใช้อยู่ในระดับนำไปใช้บางครั้ง และพบว่าค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มอื่น ได้แก่ กลุ่มทักษะภาษาไทย กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มประสบการณ์พิเศษ และกลุ่มกิจกรรมพิเศษนั้นก่อนและหลังการฝึกอบรม ครูนำเทคโนโลยีการใช้เกมเสริมคุณธรรมไปใช้อยู่ในระดับเดียวกัน ต้องนำไปใช้บางครั้ง แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจะพบว่าค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบการนำเทคโนโลยีการใช้การละเล่นเสริมคุณธรรมไปสอน
สอดแทรกจริยธรรมในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ก่อนและหลังการฝึกอบรม

กลุ่มประสบการณ์	ก่อนการฝึกอบรม			หลังการฝึกอบรม		
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
t						
ทักษะ						
ภาษาไทย ($N = 38$)	2.2	1.1	นำไปใช้บางครั้ง	3.3	1.3	นำไปใช้บางครั้ง 6.46*
คณิตศาสตร์ ($N = 30$)	1.4	0.9	ไม่ได้นำไปใช้	2.0	1.2	ไม่ได้นำไปใช้ 3.52*
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ($N = 52$)	1.8	1.1	ไม่ได้นำไปใช้	2.8	1.4	นำไปใช้บางครั้ง 5.36*
สร้างเสริมลักษณะนิสัย ($N = 74$)	2.2	1.1	นำไปใช้บางครั้ง	3.5	1.3	นำไปใช้บางครั้ง 8.27*
การทำงานพื้นฐานอาชีพ ($N = 24$)	1.6	1.1	ไม่ได้นำไปใช้	2.3	1.5	นำไปใช้บางครั้ง 2.89*
ประสมการณ์พิเศษ ($N = 19$)	2.0	1.0	ไม่ได้นำไปใช้	2.7	1.4	นำไปใช้บางครั้ง 3.24*
กิจกรรมพิเศษ ($N = 51$) (สุกเสื่อ, ขุวากชาด)	3.0	1.3	นำไปใช้บางครั้ง	3.7	1.3	นำไปใช้บางครั้ง 5.68*

* $p < .05$

จากตารางที่ 12 แสดงว่ากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ และกลุ่มประสมการณ์พิเศษ ก่อนการฝึกอบรมครูไม่ได้นำเทคโนโลยีการใช้การละเล่นเสริมคุณธรรมไปใช้ แต่หลังการฝึกอบรมครูนำเทคโนโลยีการใช้การละเล่นเสริมคุณธรรมไปใช้อุปในระดับน้ำไปใช้บางครั้ง และพบว่าค่า เอสไอล์ฟังก์ชันสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ไม่มีการเปลี่ยนระดับการนำไปใช้ ทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับเดียวกันคือ นำไปใช้บางครั้ง ได้แก่กลุ่มทักษะภาษาไทย กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มกิจกรรมพิเศษ และที่อยู่ในระดับเดียวกันคือ ไม่ได้นำไปใช้ ได้แก่ กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ แต่เมื่อพิจารณา ค่า เอสไอล์ฟงบว่าค่า เอสไอล์ฟังก์ชันสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบการนำเทคโนโลยีการใช้เหล็กเสริมคุณธรรมไปสอนสอดแทรก
จริงธรรมในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ก่อนและหลังการฝึกอบรม

กลุ่มประสบการณ์	ก่อนการฝึกอบรม			หลังการฝึกอบรม			t
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	
ทักษะ							
ภาษาไทย ($N = 38$)	3.1	1.2	นำไปใช้บางครั้ง	4.2	0.9	นำไปใช้น้อยครั้ง	5.88*
คณิตศาสตร์ ($N = 30$)	1.7	1.0	ไม่ได้นำไปใช้	2.5	1.4	นำไปใช้บางครั้ง	3.33*
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ($N = 52$)	2.8	1.3	นำไปใช้บางครั้ง	3.8	1.1	นำไปใช้บ่อยครั้ง	6.45*
สร้างเสริมลักษณะนิสัย ($N = 74$)	3.2	1.1	นำไปใช้บางครั้ง	4.3	0.9	นำไปใช้น้อยครั้ง	7.88*
การทำงานพื้นฐานอาชีพ ($N = 24$)	1.9	1.0	ไม่ได้นำไปใช้	2.9	1.3	นำไปใช้บางครั้ง	4.15*
ประสบการณ์พิเศษ ($N = 19$)	2.8	1.5	นำไปใช้บางครั้ง	3.3	1.6	นำไปใช้บ่อยครั้ง	2.19*
กิจกรรมพิเศษ ($N = 51$) (สุกเสื่อ, ถุงกาชาด)	4.1	1.2	นำไปใช้น้อยครั้ง	4.6	0.8	นำไปใช้บ่อยครั้ง	3.55*

* $p < .05$

จากตารางที่ 13 แสดงว่าการนำเทคโนโลยีการใช้เหล็กเสริมคุณธรรมไปใช้ในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ก่อนและหลังการฝึกอบรมมีการเปลี่ยนระดับการนำไปใช้ จะเห็นได้ว่าที่เปลี่ยนจากระดับไม่ได้นำไปใช้เป็นระดับนำไปใช้บางครั้ง ได้แก่กลุ่มทักษะคณิตศาสตร์ กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ และที่เปลี่ยนจากระดับนำไปใช้บางครั้งเป็นระดับนำไปใช้น้อยครั้ง ได้แก่ กลุ่มทักษะภาษาไทย และกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และพบว่าค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่า ก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ไม่มีการเปลี่ยนระดับการนำไปใช้ ทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับเดียวทั้งคือ นำไปใช้บางครั้ง ได้แก่ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มประสบการณ์พิเศษ และที่อยู่ในระดับเดียวทั้งคือ ศ้อนำไปใช้น้อยครั้ง ได้แก่ กลุ่มกิจกรรมพิเศษ แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจะพบว่าค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบการนำเทคโนโลยีการใช้บทบาทสมมุติไปสอนสอดแทรก
จริงธรรมในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ก่อนและหลังการฝึกอบรม

กลุ่มประสบการณ์	ก่อนการฝึกอบรม		หลังการฝึกอบรม		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ทักษะ					
ภาษาไทย ($N = 38$)	2.5	1.4	3.4	1.1	น่าไปใช้บ้างครึ่ง 4.14^*
คณิตศาสตร์ ($N = 30$)	2.1	1.2	3.0	1.3	น่าไปใช้บ้างครึ่ง 4.70^*
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ($N = 52$)	2.3	1.1	3.5	1.2	น่าไปใช้บ้างครึ่ง 7.75^*
สร้างเสริมลักษณะนิสัย ($N = 74$)	2.4	1.2	3.7	1.1	น่าไปใช้บ้างครึ่ง 9.44^*
การทำงานพื้นฐานอาชีพ ($N = 24$)	1.6	0.9	2.6	1.2	น่าไปใช้บ้างครึ่ง 4.15^*
ประสบการณ์เชิง ($N = 19$)	2.7	1.6	3.4	1.4	น่าไปใช้บ้างครึ่ง 2.88^*
กิจกรรมพิเศษ ($N = 51$)	2.4	1.7	3.7	1.3	น่าไปใช้บ้างครึ่ง 5.11^* (ลูกเสือ, ยุวกาชาด)

* $p < .05$

จากตารางที่ 14 แสดงว่าก่อนการทำงานพื้นฐานอาชีพ ก่อนการฝึกอบรมครูไม่ได้นำเทคโนโลยีการใช้บทบาทสมมุติไปใช้ แต่หลังการฝึกอบรมครูนำเทคโนโลยีการใช้บทบาทสมมุติไปใช้อยู่ในระดับน่าไปใช้บ้างครึ่ง และพบว่าคำเฉลี่ยวัสดุหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มอื่น ได้แก่ กลุ่มทักษะภาษาไทย และคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มประสบการณ์เชิง และกลุ่มกิจกรรมพิเศษ ก่อน และหลังการฝึกอบรมครูนำเทคโนโลยีการใช้บทบาทสมมุติไปใช้อยู่ในระดับเดียวกันคือ น่าไปใช้บ้างครึ่ง แต่มีอัตราหมายค่าเฉลี่ยจะพบว่า คำเฉลี่ยวัสดุหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบการน่าเทคโนโลยีการประชุมกุ่มแบบต่าง ๆ ไปสอนสอดแทรก
จริงธรรมในแต่ละกุ่มประสิทธิภาพ ก่อนและหลังการฝึกอบรม

กุ่มประสิทธิภาพ	ก่อนการฝึกอบรม			หลังการฝึกอบรม			t
	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	
ทักษะ							
ภาษาไทย ($N = 38$)	2.1	1.1	น่าไปใช้บางครั้ง	3.3	1.1	น่าไปใช้บ้างครึ่ง	7.54*
คณิตศาสตร์ ($N = 30$)	1.8	1.1	ไม่ได้น่าไปใช้	2.4	1.4	น่าไปใช้บ้างครึ่ง	3.24*
สร้างเสริมประสิทธิภาพชีวิต ($N = 52$)	2.3	1.3	น่าไปใช้บ้างครั้ง	3.4	1.2	น่าไปใช้บ้างครึ่ง	7.42*
สร้างเสริมลักษณะนิสัย ($N = 74$)	2.1	1.2	น่าไปใช้บ้างครั้ง	3.2	1.3	น่าไปใช้บ้างครึ่ง	8.48*
การทำงานพื้นฐานอาชีพ ($N = 24$)	2.1	1.3	น่าไปใช้บ้างครั้ง	3.0	1.3	น่าไปใช้บ้างครึ่ง	4.41*
ประสบการณ์พิเศษ ($N = 19$)	2.0	1.2	ไม่ได้น่าไปใช้	3.3	1.7	น่าไปใช้บ้างครึ่ง	9.79*
กิจกรรมพิเศษ ($N = 51$)	2.6	1.4	น่าไปใช้บ้างครั้ง	3.4	1.4	น่าไปใช้บ้างครึ่ง	5.71*
(สูกเสือ, ยุวกาชาด)							

* $p < .05$

จากตารางที่ 15 แสดงว่ากุ่มทักษะคณิตศาสตร์ และกุ่มประสิทธิภาพพิเศษก่อนการฝึกอบรมครุยไม่ได้น่าเทคโนโลยีการประชุมกุ่มแบบต่าง ๆ ไปใช้ แต่หลังการฝึกอบรมครุยน่าเทคโนโลยีการประชุมกุ่มแบบต่าง ๆ ไปใช้ และพบว่าค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกุ่มอื่น ได้แก่ กุ่มทักษะภาษาไทย กุ่มสร้างเสริมประสิทธิภาพชีวิต กุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ และกุ่มกิจกรรมพิเศษ ก่อนและหลังการฝึกอบรมครุยน่าเทคโนโลยีการประชุมกุ่มแบบต่าง ๆ ไปใช้ อยู่ในระดับเดียวทั้งคือ น่าไปใช้บ้างครึ่ง และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจะพบว่า ค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบการนำเทคนิคการใช้กรดดีดวอย่างไปสอนสอดแทรก
จริงธรรมในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ก่อนและหลังการฝึกอบรม

กลุ่มประสบการณ์	ก่อนการฝึกอบรม		หลังการฝึกอบรม		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ทักษะ					
ภาษาไทย ($N = 38$)	1.9	1.4	ไม่ได้นำไปใช้ 3.0	1.3	นำไปใช้บางครั้ง 5.66*
คณิตศาสตร์ ($N = 30$)	2.0	1.3	ไม่ได้นำไปใช้ 2.4	1.5	นำไปใช้บางครั้ง 2.69*
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ($N = 52$)	2.1	1.3	นำไปใช้บางครั้ง 3.2	1.3	นำไปใช้บางครั้ง 8.33*
สร้างเสริมลักษณะนิสัย ($N = 74$)	2.1	1.4	นำไปใช้บางครั้ง 3.3	1.5	นำไปใช้บางครั้ง 9.19*
การทำงานพื้นฐานอาชีพ ($N = 24$)	1.5	0.9	ไม่ได้นำไปใช้ 2.1	1.5	นำไปใช้บางครั้ง 2.59*
ประสบการณ์พิเศษ ($N = 19$)	1.5	0.9	ไม่ได้นำไปใช้ 2.4	1.3	นำไปใช้บางครั้ง 4.02*
กิจกรรมพิเศษ ($N = 51$) (สุกเสื่อ, ถุงกาชาด)	2.4	1.5	นำไปใช้บางครั้ง 3.1	1.6	นำไปใช้บางครั้ง 5.44*

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 แสดงว่ากุ่มทักษะภาษาไทยและคณิตศาสตร์ กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ กลุ่มประสบการณ์พิเศษ ก่อนการฝึกอบรมครูไม่ได้นำเทคนิคการใช้กรดดีดวอย่างไปใช้ แต่หลังการฝึกอบรมครูนำเทคนิคการใช้กรดดีดวอย่างไปใช้อยู่ในระดับนำไปใช้บางครั้ง และพบว่าคำ เอสัยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกุ่มอื่นได้แก่ กลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกุ่มกิจกรรมพิเศษ ก่อนและหลังการฝึกอบรมครูนำเทคนิคการใช้กรดดีดวอย่างไปใช้อยู่ในระดับเดียวกันต่อ นำไปใช้บางครั้ง แต่เมื่อพิจารณาคำ เอสัยจะพบว่า คำ เอสัยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบการนำเทคโนโลยีการวัดผลจิตวิเคราะห์ไปใช้ในแต่ละกลุ่มประสบการณ์
ก่อนและหลังการฝึกอบรม

กลุ่มประสบการณ์	ก่อนการฝึกอบรม		หลังการฝึกอบรม		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ทักษะ					
ภาษาไทย ($N = 38$)	2.6	1.2	น่าไปใช้บ้างครึ่ง	3.5	1.2
น่าไปใช้บ้างครึ่ง			น่าไปใช้บ้างครึ่ง	4.96*	
คณิตศาสตร์ ($N = 30$)	2.3	1.4	น่าไปใช้บ้างครึ่ง	2.8	1.5
น่าไปใช้บ้างครึ่ง			น่าไปใช้บ้างครึ่ง	2.69*	
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	2.5	1.3	น่าไปใช้บ้างครึ่ง	3.3	1.4
น่าไปใช้บ้างครึ่ง			น่าไปใช้บ้างครึ่ง	5.87*	
($N = 52$)					
สร้างเสริมลักษณะนิสัย	2.9	1.2	น่าไปใช้บ้างครึ่ง	4.0	1.2
น่าไปใช้บ้างครึ่ง			น่าไปใช้บ่อยครั้ง	8.48*	
($N = 74$)					
การทำงานพื้นฐานอาชีพ	2.0	1.0	ไม่ได้น่าไปใช้	3.2	1.5
ไม่ได้น่าไปใช้			น่าไปใช้บ้างครึ่ง	4.89*	
($N = 24$)					
ประสบการณ์พิเศษ	1.7	1.3	ไม่ได้น่าไปใช้	2.4	1.6
ไม่ได้น่าไปใช้			น่าไปใช้บ้างครึ่ง	4.37*	
($N = 19$)					
กิจกรรมพิเศษ ($N = 51$)	2.6	1.3	น่าไปใช้บ้างครึ่ง	3.5	1.4
น่าไปใช้บ้างครึ่ง			น่าไปใช้บ่อยครั้ง	6.99*	
(ลูกเสือ, บุวกาชาด)					

* $p < .05$

จากตารางที่ 17 แสดงว่าการนำเทคโนโลยีการวัดผลจิตวิเคราะห์ไปใช้ในแต่ละกลุ่มประสบการณ์ ก่อนและหลังการฝึกอบรมมีการเปลี่ยนระดับการนำไปใช้ จะเห็นได้ว่าที่เปลี่ยนจากระดับไม่ได้น่าไปใช้ เป็นระดับน่าไปใช้บ้างครึ่ง ได้แก่กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ กลุ่มประสบการณ์พิเศษ และที่เปลี่ยนจากการต้นนำไปใช้บ้างครึ่งเป็นระดับนำไปใช้บ่อยครั้ง ได้แก่ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และพบว่าค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ไม่มีการเปลี่ยนระดับการนำไปใช้ทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับเดียวกัน คือน่าไปใช้บ้างครึ่ง ได้แก่กลุ่มทักษะภาษาไทย และคณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มกิจกรรมพิเศษ แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยจะพบว่าค่าเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ ๓ ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความติด เท็นของครุก่อนและหลังการ
ฝึกอบรมเกี่ยวกับ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดแทรกจริยธรรม แสดงไว้ในตารางที่ ๑๙

ตารางที่ ๑๙ เปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดแทรกจริยธรรม
ของครุ ก่อนและหลังการฝึกอบรม

ลำดับ กิจกรรมในการเรียนการสอน	<u>ก่อนการฝึกอบรม</u>		<u>หลังการฝึกอบรม</u>	
	ที่ สอดแทรกจริยธรรม	\bar{X} S.D. แปลความ	ที่ สอดแทรกจริยธรรม	\bar{X} S.D. แปลความ t
๑ ให้นักเรียนตั้งถ้อยคำหรือแม่น้ำเสียง (เสนอหรือค้าน) และฝึกขั้นตอน ในการชุดได้ว่าที่ธรรมะ	1.3 0.7 ไม่ได้ปฏิบัติ	2.3 1.3 ปฏิบัติบางครั้ง 9.83*		
๒ ฝึกให้นักเรียนมีวิชาตศิลป์ในการ ชุดหาถ้อยคำมาทักถางหรือค้าน ด้วยเหตุผลที่ยกย่องฝ่ายตรงข้าม	1.6 0.9 ไม่ได้ปฏิบัติ	2.5 1.3 ปฏิบัติบางครั้ง 9.05*		
๓ แบ่งนักเรียนทำงานร่วมกัน เป็น กลุ่ม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่จะ ปรับตัวสามารถทำงานร่วมกัน ผู้อื่นได้	3.4 1.2 ปฏิบัติบางครั้ง 4.4 0.8 ปฏิบัติน้อยครั้ง 8.62*			
๔ ให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายเพื่อ ^{ผู้นำที่ดี} แก้ปัญหาหรือหาข้อดีลงร่วมกัน โดยทุกคนยอมรับและปฏิบัติตามนั้น	2.8 1.1 ปฏิบัติบางครั้ง 3.9 1.1 ปฏิบัติบางครั้ง 10.62*			
๕ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ มีสภาพแวดล้อมใกล้เคียงกับ สภาพความเป็นจริงให้มากที่สุด	2.6 1.1 ปฏิบัติบางครั้ง 3.5 1.0 ปฏิบัติบางครั้ง 8.15*			
๖ ให้นักเรียนได้ฝึกหัดแก้ปัญหาและ ตัดสินใจในขณะที่เผชิญสถานการณ์ จำลองซึ่งเลียนแบบสถานการณ์ ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง	2.3 1.1 ปฏิบัติบางครั้ง 3.5 1.1 ปฏิบัติบางครั้ง 11.70*			

ตารางที่ ๑๙ เปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดแทรกจริยธรรม
ของครู ก่อนและหลังการฝึกอบรม (ต่อ)

ลำดับ ที่	กิจกรรมในการเรียนการสอน	ก่อนการฝึกอบรม			หลังการฝึกอบรม		
		X	S.D.	แปลความ	X	S.D.	แปลความ
๗	ได้สอดแทรกคุณธรรมโดยใช้ หุ่นประเพกษาด้วย ฯ เช่น หุ่นน้ำมือ หุ่นถุงมือ หุ่นพี่ ประดิษฐ์จากเศษวัสดุประกอบ การสอนด้วย	1.5	0.9	ไม่ได้ปฏิบัติ	2.3	1.3	ปฏิบัติบ้างครึ่ง 7.23*
๘	ได้สอดแทรกคุณธรรมโดยใช้ บัตรคำประเพกษาด้วย ฯ เช่น บัตรคำแฉล้มประไยก บัตร คำพลิก บัตรคำแบบตัดต่อ บัตรคำแบบใหม่ใน ประจำตอน การสอนด้วย	2.1	1.2	ปฏิบัติบ้างครึ่ง	2.7	1.4	ปฏิบัติบ้างครึ่ง 7.19*
๙	ได้เล่านิทานเสริมคุณธรรมโดย ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติ ประกอบการเล่าด้วย	2.3	1.1	ปฏิบัติบ้างครึ่ง	3.5	1.2	ปฏิบัติบ้างครึ่ง 9.43*
๑๐	ให้นักเรียนเล่านิทานเองโดยใช้ อุปกรณ์ประกอบการเล่า เช่น รูปภาพ หรือหุ่นแบบด้วย ฯ	1.9	1.7	ไม่ได้ปฏิบัติ	2.9	1.3	ปฏิบัติบ้างครึ่ง 7.86*
๑๑	มีการคาดคะเน เสน่ห์ การสอนโดยสอดแทรกคุณธรรม ไปด้วย	1.9	1.2	ไม่ได้ปฏิบัติ	2.7	1.4	ปฏิบัติบ้างครึ่ง 7.64*

ตารางที่ ๑๙ เปรียบเทียบการซักกิจกรรมการเรียนการสอนสอยคหบจดวิทยาลัย
ของครู ก่อนและหลังการฝึกอบรม (ต่อ)

ลำดับ	กิจกรรมในการเรียนการสอน	ก่อนการฝึกอบรม			หลังการฝึกอบรม					
		ที่	สอดแทรกจริยธรรม	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	t
๑๒	ได้ฝึกให้นักเรียนเรียนรู้ความ ปากเปล่าโดยเล่าเรื่องค่อ ๆ กัน ให้นักเรียนพูดคุนละ ๑ - ๓ ประ喜悦 คนแรกจะเป็น คนเริ่มต้น และจบลงที่คน สุดท้าย โดยมีเนื้อหาสอด-									
	แทรกคุณธรรม		1.8	1.2	ไม่ได้ปฏิบัติ	3.0	1.3	ปฏิบัติบางครั้ง	8.39*	
๑๓	ใช้เกณฑ์ประเมินการสอนโดย ชี้ให้นักเรียนเห็นคุณธรรม ต่าง ๆ ที่แบ่งอยู่ในการเล่น เช่น ความสามัคคี ความอดทน ความเสียสละ		2.5	1.2	ปฏิบัติบางครั้ง	3.6	1.2	ปฏิบัติบางครั้ง	8.66*	
๑๔	ขณะที่ใช้การละเล่น เช่น น้อยชื่อนผ้า ริเริข้าวสาร ฯลฯ ประเมินการสอน ครูได้ชี้ให้ นักเรียนเห็นคุณธรรมต่าง ๆ ที่แบ่งอยู่ในการละเล่นนั้น เช่น ความซื่อสัตย์ ความมี		2.3	1.2	ปฏิบัติบางครั้ง	3.3	1.2	ปฏิบัติบางครั้ง	8.62*	
๑๕	ใช้เพลงประเมินการสอนใน วิชาต่าง ๆ โดยมีคุณธรรม แบ่งอยู่ในเนื้อเพลงนั้น		3.0	1.2	ปฏิบัติบางครั้ง	3.9	1.1	ปฏิบัติบางครั้ง	7.98*	

ตารางที่ ๑๙ เปรียบเทียบการสำคัญกิจกรรมการเรียนการสอนสอดแทรกจรรยาบรรณ
ของครูก่อนและหลังการฝึกอบรม (ต่อ)

ลำดับ กิจกรรมในการเรียนการสอน	<u>ก่อนการฝึกอบรม</u>			<u>หลังการฝึกอบรม</u>			t	
	ที่	สอดแทรกจรรยาบรรณ	\bar{X}	S.D.	แปลความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
16 ให้นักเรียนแสดงทำทางประกอบ								
การร้องเพลงสอดแทรกคุณธรรม	2.6	1.2	ปฏิบัติบางครั้ง	3.6	1.2	ปฏิบัติบางครั้ง	7.96*	
17 ให้นักเรียนเสนอความคิดเห็น								
ของตนด้วยการแสดงบทบาท								
สมนูด	1.9	1.1	ไม่ได้ปฏิบัติ	2.9	1.2	ปฏิบัติบางครั้ง	8.33*	
18 หลังจากการแสดงบทบาทสมนูด								
สืบสุกถึงให้นักเรียนพากายความ								
คิดของผู้แสดงจากบทบาทของเข้า	1.8	1.0	ไม่ได้ปฏิบัติ	2.8	1.2	ปฏิบัติบางครั้ง	8.93*	
19 ฝึกให้นักเรียนอภิปรายกุ่มด้วย								
วิธีค่าง ๆ เช่น ระดมสมอง								
วนรอบวง ฯลฯ	2.1	1.2	ปฏิบัติบางครั้ง	3.3	1.3	ปฏิบัติบางครั้ง	10.14*	
20 ในการสอนได้ให้นักเรียนเล่าถึง								
ปัญหาของตนเองหรือของผู้อื่นที่								
นักเรียนได้พบมาแล้วช่วยกันหา								
ทางแก้ปัญหานั้น	2.0	1.2	ไม่ได้ปฏิบัติ	3.0	1.3	ปฏิบัติบางครั้ง	9.05*	
21 มีการเล่าเรื่องที่ชังไม่จบ เพื่อ								
สร้างประเด็นให้นักเรียนแสดง								
ความคิดเห็น	1.8	1.1	ไม่ได้ปฏิบัติ	2.9	1.2	ปฏิบัติบางครั้ง	10.26*	
22 กำหนดวัดถูปะสังค์ของ การวัดผล								
ทุกครั้งว่าจะวัดเพื่ออะไร ก่อนที่								
จะทำการวัดผลจรรยาบรรณ	2.5	1.1	ปฏิบัติบางครั้ง	3.4	1.1	ปฏิบัติบางครั้ง	8.15*	

ตารางที่ ๑๙ เปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดแทรกจริยธรรม

ของครุก่อนและหลังการฝึกอบรม (ต่อ)

ลำดับ ที่	กิจกรรมในการเรียนการสอน ก่อนการฝึกอบรม	หลังการฝึกอบรม						
		\bar{X}	S.D.	ผลความ	\bar{X}	S.D.	ผลความ	t
๒๓	ใช้เครื่องมือในการวัดหลาย ๆ อย่างเพื่อให้เหมาะสมกับคุณธรรมที่ต้องการจะวงศ์ เช่น การสมมายนแบบสำรวจรายการฯลฯ	2.7	1.1	ปฎิบัติบางครั้ง	3.7	1.1	ปฎิบัติบางครั้ง	9.37*
๒๔	สังเกตพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.4	1.1	ปฎิบัติบางครั้ง	4.4	0.9	ปฎิบัติน้อยครั้ง	8.31*

* $p < .05$

จากตารางที่ ๑๙ แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดแทรกจริยธรรมของครุก่อนและหลังการฝึกอบรม มีระดับการปฏิบัติแตกต่างกัน โดยกิจกรรมที่ก่อนการฝึกอบรมอยู่ในระดับไม่ได้ปฏิบัติ แต่หลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับปฏิบัติบางครั้ง ได้แก่ กิจกรรม

- ให้นักเรียนตั้งถูกระดับหรือแบ่งฝ่าย (เสนอหัวข้อค้าน) และฝึกชั้นตอนในการพูดได้วยั่วๆ ธรรมะ
- ฝึกให้นักเรียนมีวิชาชีลป์ในการพูดหากถ้อยคำไม่ดีก็ล้างหรือค้านด้วยเหตุผลที่ยกย่องฝ่ายตรงข้าม
- ให้สอดแทรกคุณธรรมไทยใช้ทุ่งป่าและเกตต่าง ๆ เช่น หุ่นเชือก หุ่นปุ่มมือ หุ่นถุงมือ หุ่นที่ประดิษฐ์จากเศษวัสดุประกอบการสอนด้วย
- ให้นักเรียนเล่านิทานเองโดยใช้อุปกรณ์ประกอบการเล่า เช่น รูปภาพ หรือหุ่นแบบต่าง ๆ
- มีการคาดคะเนโดยเส้นประกอบการสอนโดยสอดแทรกคุณธรรมไปด้วย
- ได้ฝึกให้นักเรียนเรียงความปากเปล่า โดยเล่าเรื่องต่อ ๆ กัน ให้นักเรียนผู้คนละ ๑ - ๓ ประโยค คนแรกจะเป็นคนเริ่มกัน และจบลงที่คนสุดท้าย โดยมีเนื้อหา

สาระสอดแทรกคุณธรรม

7. ให้นักเรียนเสนอความคิดเห็นของตนด้วยการแสดงบทบาทสมมุติ
8. หลังจากการแสดงบทบาทสมมุติสืบสานสุค่องได้ให้นักเรียนพากย์ความคิดของผู้แสดงจากบทบาทของเข้า
9. ในการสอนได้ให้นักเรียนเล่าถึงภัยทางของตนเองหรือของผู้อื่นที่นักเรียนได้พบมา แล้วช่วยกันหาทางแก้ปัญหานั้น
10. มีการเล่าเรื่องที่ยังไม่จบเพื่อสร้างปัจจัยเดินให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และกิจกรรมที่มีระดับการปฏิบัติตัดกับดำเนินโดยกิจกรรมที่ก่อนการฝึกอบรมอยู่ในระดับปฏิบัติมากครึ่ง แต่หลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับปฏิบัติอย่างครึ่ง ได้แก่กิจกรรม

1. แบ่งให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่จะปรับตัวสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

2. สังเกตพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ส่วนกิจกรรมที่มีระดับการปฏิบัติทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับเดียวกัน คือปฏิบัติมากครึ่ง ได้แก่กิจกรรม

1. ให้นักเรียนช่วยกันอภิปราย เพื่อแก้ปัญหาหรือหาข้อตกลงร่วมกันโดยทุกคนยอมรับ และปฏิบัติตามนั้น
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีสภาพแวดล้อมใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริง ให้มากที่สุด
3. ให้นักเรียนได้สักทัดแก้ปัญหาและตัดสินใจ自己สถานการณ์จำลอง ซึ่ง เสียนแบบสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง
4. ได้สอดแทรกคุณธรรมโดยใช้บัตรคำประเทกต่าง ๆ
5. ให้เล่าเรียนเสริมศูนย์รวมโดยให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติประกอบการเล่า
6. ใช้เกมประกอบการสอน
7. ใช้การละเล่นประกอบการสอน
8. ใชุ้เพลงประกอบการสอน
9. ให้นักเรียนแสดงท่าทางประกอบการร้องเพลง

10. ฝึกให้นักเรียนอภิป্রายกลุ่มด้วยวิธีค้าง ๆ
11. กำหนดครัตถุประสงค์ของการวัดผลทุกครั้ง
12. ใช้เครื่องมือในการวัดหลาย ๆ อย่างเพื่อให้เหมาะสมกับคุณธรรมที่ต้องการจะวัด และเมื่อพิจารณาคำ เฉลี่ยจะพบว่าคำ เฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกกิจกรรม

ตอนที่ 4 ค่าร้อยละของจำนวนผู้ที่สร้างสื่อการสอนเพิ่มเติม ภายหลังจากการฝึกอบรมแล้ว และคงไว้ในตารางที่ 20

**ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของครูจำนวนตามประเภทสื่อการสอนที่สร้างขึ้น
หลังการฝึกอบรม**

ลำดับที่	สื่อการสอนที่สร้างขึ้นใหม่	จำนวน (N = 100)	ร้อยละ	
			จำนวน	ร้อยละ
1	บัตรคำ	78	78	
	ประเภทของบัตรคำที่สร้าง			
	บัตรคำพลิก	45	45	
	บัตรคำได้มีน	18	18	
	อีน ๆ (โปรดระบุ) บัตรคำแบบส่วนห้องเลือกคู่			
	บัตรคำแบบประไบค บัตรคำจำบัญชี บัตรรูปภาพ	15	15	
2	ทุน	55	55	
	ประเภทของทุนที่สร้าง			
	ทุนนี้วมือ	26	25	
	ทุนเชิด	15	15	
	ทุนมือ	9	9	
	อีน ๆ (โปรดระบุ) ทุนส่วนหัว ทุนหน้ากาล			
	ทุนถุงกระดาษ ทุนกระป่อง ทุนตุ๊กตา	8	8	
3	การวาดภาพลายเส้น	45	45	
4	เกมส์ เสริมคุณธรรม	51	51	
5	เพลงเสริมคุณธรรม	37	37	
6	อีน ๆ (โปรดระบุ และยกตัวอย่าง) อุปกรณ์ที่ใช้ ในการแบ่งกลุ่ม หน้ากากสัดวัดต่าง ๆ	3	3	

จากตารางที่ 20 จะเห็นว่าครูได้สร้างสื่อการสอนขึ้นหลังจากการฝึกอบรมแล้ว ซึ่งแยกตามประเภทของสื่อการสอน เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้คือ บัตรคำ กิต เป็น

ร้อยละ 78 ได้แก่บัตรค่าพัลก (ร้อยละ 45) บัตรค่าトイมิโน (ร้อยละ 18) และอื่น ๆ เช่น บัตรค่าແກມປະໄຍດ บัตรค่าຈົນງຸ (ร้อยละ 15) รองลงมาคือ หຸ່ນ ອິດເປັນຮ້ອຍລະ 65 ໄດ້ແກ່ ຫຸ່ນນິວມືອ (ຮ້ອຍລະ 25) ຫຸ່ນເສີດ (ຮ້ອຍລະ 15) ຫຸ່ນນິອ (ຮ້ອຍລະ 19) และอื่น ๆ เช่น ຫຸ່ນສົມຫົວ ຫຸ່ນໜ້າກາກ (ຮ້ອຍລະ 6) ເກມສົ່ງເສົມຄູພອຣມ ອິດເປັນຮ້ອຍລະ 51 ກາຣວາດກາພ ຄາຍເສັນອິດເປັນຮ້ອຍລະ 45 ເພລສົ່ງເສົມຄູພອຣມອິດເປັນຮ້ອຍລະ 37 ແລະອື່ນ ຖໍ່ ເຊັ່ນ ອຸປະກອບທີ່ໃຫ້ໃນກາຮແນ່ງກຸ່ມ ທັນກາກສົວຕ່າງ ຖໍ່ ອິດເປັນຮ້ອຍລະ 3 ຕາມລ່າດັບ

ຕ້ວອຍ່າງກາພລາຍເສັນທີ່ກູ່ໄດ້ສ້າງເພີ່ມເຕີມໄດ້ແກ່

1. ກາພ ດົນ ສັດວ ສິ່ງຂອງ
2. ກາພລາຍເສັນທີ່ໄປ ເຊັ່ນ ກາພທົວທະນ
3. ກາພງູປທຽບເຮັດເຄືດ

ຕ້ວອຍ່າງເກມສົ່ງເສົມຄູພອຣມທີ່ກູ່ໄດ້ສ້າງເພີ່ມເຕີມ ໄດ້ແກ່

1. ເກມສົ່ງເສົມຄູພອຣມດ້ານຄວາມສາມັກສື ແລະກາຮຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນແລະກັນ

- 1.1 ເກມຕ່ອກພ
- 1.2 ລອດຊູໄມ່ງຄ
- 1.3 ລ້າເລີຍພລ
- 1.4 ສູກໜີ່ນປິ່ງປອງ
- 1.5 ວິ່ງສາມຂາ
- 1.6 ແຍ່ງຂອງວິເສີມ
- 1.7 ນາຍພຣານລ່າກຮະຕ່າຍ
- 1.8 ເກມຍິ່ງເຮືອ
- 1.9 ກຮະຕ່າຍ - ກຮະແຕ
- 1.10 ຂ້າຍແຕງໄນ
- 1.11 ນາໄຕບາໄຕ
- 1.12 ຄາຍແທງຈົບຍະ

2. ເກມສົ່ງເສົມຄູພອຣມດ້ານຄວາມໜີ່ອສັດຍ

- 2.1 ແຂ່ງໜີ່ນເຕີມເປົດ
- 2.2 ແຂ່ງຮດ - ແນ່ງເຮືອ

- 2.3 เรื่องพิยาต
- 2.4 นกปีนเหยือ
- 2.5 ปิดค่าหาดู
- 2.6 เก็บสมบัติ
- 2.7 ชีบ - ส่งสิ่งของ
- 2.8 กระไกดอกน , ติกน
- 1.9 แม่ไก
- 1.10 แมวไล่หนู
3. เกมส่งเสริมคุณธรรมด้านความรับผิดชอบ
- 3.1 แต่งตัว
- 3.2 ไปถึงสัปดาห์ใหม่
- 3.3 หมุนนาฬิกา
- 3.4 แคะทุ่น
- 3.5 เสือกินวัว
4. เกมส่งเสริมคุณธรรมด้านความมีสติ
- 4.1 รำวงคนครี
- 4.2 น้ำขึ้น - น้ำลง
- 4.3 ๙.๙๐ - ๙.๒๖
- 4.4 ไม่เซ่ สัง
- 4.5 คนที่สามหนี
5. เกมส่งเสริมคุณธรรมด้านความอดทน
- 5.1 เสือข้ามคลอง
- 5.2 ขึ้นมาทางเดง
- 5.3 เกมสะกดจอย
- 5.4 แข่งม้าโรมัน
6. เกมส่งเสริมคุณธรรมด้านความมีระเบียบวินัย
- 6.1 จัดตัวมั่งคระ
- 6.2 จับกุมตามคำสั่ง

7. เกมส์ส่งเสริมคุณธรรมด้านความไม่เห็นแก่ตัว ได้แก่ เกมต่อหัวทง
8. เกมส์ส่งเสริมคุณธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร ได้แก่ เกมศักดิ์ไส่ขาด
9. เกมส์ส่งเสริมคุณธรรมด้านการยอมรับ ได้แก่ เกมส์รวมหมาก
10. เกมส์ส่งเสริมคุณธรรมด้านความรอบคอบ ละเอียดถี่ถ้วน ได้แก่ เกมสำรวจดวงจันทร์
11. เกมส์ส่งเสริมคุณธรรมด้านความกตัญญูกราวาที ได้แก่ เกมแม่นก
12. เกมส์ส่งเสริมคุณธรรมด้านความเป็นผู้มีเหตุผล ได้แก่ เกมส์อ่อนข่าว

ตัวอย่างเหลงเสริมคุณธรรมที่ครูได้สร้างเพิ่มเติม ได้แก่

1. เพลงส์ส่งเสริมคุณธรรมด้านความสามัคคี

1.1 เพลงช่วยกัน

1.2 เพลงนำไฟไว้ซื้อ

1.3 แรงสามัคคี

1.4 ครุณเพลินใจ

1.5 ร่วงสามัคคี

1.6 ห้ามความตี

2. เพลงส์ส่งเสริมคุณธรรมด้านความกตัญญูกราวาที

2.1 ถ้าแล้วอาลัย

2.2 พระคุณพ่อเมือง

2.3 ความรักอันใด

3. เพลงส์ส่งเสริมคุณธรรมด้านการไม่ถองและเสฟสิงเสพติดให้ไทย

3.1 ถ่านะลิตา

3.2 เลิกก๊ะเล้าตีกัว

3.3 ชาเสพติดพาร่างกายมัวหมองด

4. เพลงส์ส่งเสริมคุณธรรมด้านความมีเมตตา - กรุณา

4.1 แมวเหมียว

4.2 จะรียศึกษาแสนดี

4.3 นราวน์กันทำดี

4.4 กังหันต้องลม

๕. เพลงสั่ง เสริมคุณธรรมด้านความชัยชนะเพียร

๕.๑ ก้าวจน

๕.๒ อย่าเกียจคร้าน

๕.๓ ป้าคงพงษี

๕.๔ เสียงระฆัง

๕.๕ เมตดาวน์ไลท์

๕.๖ สอนน้อง

๕.๗ ความเพียรความดี

๖. เพลงสั่ง เสริมคุณธรรมด้านความเอื้อเฟื้อเพื่อแผ่น ได้แก่ เพลงเกิดมาเพื่อกัน

๗. เพลงสั่ง เสริมคุณธรรมด้านความประหดยัด ได้แก่ เพลงการใช้จ่าย

๘. เพลงสั่ง เสริมคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ได้แก่ เพลงเด็กตีซื่อสัตย์

๙. เพลงสั่ง เสริมคุณธรรมด้านความรักและภูมิใจในถิ่นกำเนิด ได้แก่ เพลงเมืองเทิงนำอยู่

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตอนที่ ๕ แสดงค่าร้อยละของครูที่มีความคิดเห็น เกี่ยวกับ ความรู้สึกที่มีต่อการจัด
ศึกษาระบบที่มีความคิดเห็น เกี่ยวกับ ความรู้สึกที่มีต่อการจัด
ประชุมศึกษา แสดงไว้ในตารางที่ ๒๑

ตารางที่ ๒๑ ร้อยละของครูที่มีความคิดเห็นด่อการจัดศึกษาระบบที่มีความคิดเห็น
จัดการสอนสอดแทรกจริยธรรม ตามหลักสูตร
ประชุมศึกษา แสดงไว้ในตารางที่ ๒๑

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
๑	หลังจากห้านได้รับการฝึกอบรมการสอนสอดแทรก จริยธรรมจากภาควิชาประชุมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปแล้วห้านรู้สึกอย่างไร คือวิธีการจัดศึกษาระบบที่		
	พอใจมาก	๗๗	๗๗
	พอใจ	๒๓	๒๓
	เฉย ๆ	๐	๐
	ไม่พอใจ	๐	๐
๒	ห้านได้นำความรู้และ เทคนิคต่าง ๆ ที่ได้รับจากการ ฝึกอบรมการสอนสอดแทรกจริยธรรม จากภาควิชา ประชุมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปใช้ได้เพียงใด		
	นำไปใช้มาก	๓๐	๓๐
	นำไปใช้พอสมควร	๖๖	๖๖
	นำไปใช้บ้างอย	๔	๔
	นำไปใช้ไม่ได้ (โปรดระบุเหตุผล)	๐	๐

ตารางที่ 21 ร้อยละของครูที่มีความคิดเห็นต่อการจัดสื่อกองรวมการสอนสอดแทรก
จริยธรรม (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
3	หากมีการจัดสื่อกองรวมการสอนสอดแทรกจริยธรรม ของภาควิชาประถมศึกษา คณบดีครุศาสตร์ อุหารลงกรณ์มหาวิทยาลัย ท่านต้องการจะเข้ารับ การฝึกอบรมแบบนี้อีกหรือไม่		
	ต้องการมาก	67	67
	ต้องการพอสมควร	25	25
	ต้องการน้อย	7	7
	ไม่ต้องการ	1	1

จากตารางที่ 21 จะเห็นว่าครูส่วนใหญ่มีความรู้สึกต่อวิธีการจัดสื่อกองรวมอยู่ในระดับ
พอใช้มาก คือร้อยละ 77 รองลงมา รู้สึกพอใจ ร้อยละ 23 ด้านการนำความรู้และเทคนิค¹
ต่าง ๆ ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปปฏิบัติ ครูส่วนใหญ่มาไปปฏิบัติตามอยู่ในระดับ นำไปปฏิบัติพอ
สมควร ร้อยละ 66 รองลงมานำไปปฏิบัติตามกรอบร้อยละ 30 และนำไปปฏิบัติน้อย ร้อยละ 4
ส่วนด้านความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมแบบนี้อีก ครูส่วนใหญ่มีความรู้สึกต้องการ
มากถึงร้อยละ 67 รองลงมาต้องการพอสมควร ร้อยละ 25 ต้องการน้อย ร้อยละ 7
และไม่ต้องการเข้ารับการฝึกอบรมแบบนี้อีกร้อยละ 1

สุ่มเล่นการสอนภาษาไทย

ตอนที่ ๖ ผลการรวมรวมข้อมูลเกี่ยวกับอุปสรรคและข้อเสนอแนะ ในการชั้นนำเพื่อนำ
ค่าง ๆ ที่ได้รับจากการฝึกอบรมในใช้ และอุปสรรคในการสร้างสือการสอน ซึ่งเสนอเป็นความ
เรียง โดยเรียงจากความที่มากไปหาน้อย ตามลำดับ

๑. การได้รับธรรมะ

อุปสรรค

- (๑) ผู้สอนจำหลักการและวิธีการได้รับธรรมะไม่แม่นยำทำให้นำไปใช้กับเด็ก
ได้ไม่ดี (๑๐)
- (๒) นักเรียนยังไม่เข้าใจที่จะหาคำพูดmany ก่อนฝ่ายตรงกันข้าม (๘)
- (๓) นักเรียนมักเข้าใจสับสนกับการได้รับธรรมชาติ (๘)
- (๔) ต้องเสียเวลาในการเตรียมเด็กในด้านการใช้ภาษาอย่างมาก ทำให้เสีย
เวลาในการเรียนคนอื่นไปด้วย (๖)
- (๕) นักเรียนมักนุ่งจะ เอาชนะกันเท่านั้น (๕)
- (๖) การตัดสินใจและการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าของนักเรียนไม่ดี ทำให้ผิดไม่ตรง
ประเด็น (๔)
- (๗) นักเรียนไม่ค่อยสนใจได้รับธรรมะยกย่องกันเองในห้องเดียวกัน (๒)
- (๘) นักเรียนไม่ค่อยสนใจเมื่อฝึกหัดหลาย ๆ ครั้ง และไม่ตื่นเต้นเท่ากับการได้
รับธรรมชาติ (๑)

ข้อเสนอแนะ

- (๑) ควรต้องยอมรับเวลาศึกษาหลักการ และวิธีการได้รับธรรมะให้เข้าใจอย่าง
แจ่มแจ้งเสียก่อน (๘)
- (๒) ฝึกให้นักเรียนมีโอกาสได้พูดบ่อย ๆ และให้อ่านหนังสือมาก ๆ (๖)
- (๓) ควรควรอธิบายหลักการและวิธีการได้รับธรรมะให้นักเรียนเข้าใจก่อน (๕)
- (๔) ควรฝึกการได้รับธรรมะในเรื่องที่ใกล้ตัวเด็กมากที่สุด (๕)
- (๕) ควรใช้กับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖ ขึ้นไป (๔)
- (๖) ควรจัดให้มีการได้รับธรรมะในโอกาสที่มีกิจกรรมพิเศษ หากไม่มีเวลาจัด
แทรกในวิชาอื่น ๆ ได้ (๔)

(7) ควรมีตัวอย่าง และเสนอหัวข้อหรือถูกติดในการได้รับธรรมะไว้ในหนังสือ
กลวิธีสอนจริยศึกษาด้วย (2)

(8) หากจัดให้นักเรียนได้รับธรรมะกับนักเรียนห้องอื่น จะได้รับความสนใจ
มากกว่าได้รับธรรมะจากผู้สอนเดียวท่าน (1)

2. กิจกรรมพัฒนาและการรับรู้

อุปสรรค

(1) ครูและนักเรียนยังไม่เข้าใจค่าว่า กิจกรรมพัฒนา และใช้ชั้นเรียนมาก ส่วนมาก
อยากรู้ด้วยตัวเองที่ทำ (5)

(2) ครูที่จะเป็นผู้นำในการส่งเสริมกิจกรรมกิจกรรมกิจกรรมพัฒนา (4)

(3) นักเรียนขาดความเข้าใจด้านหน้าที่ภายในกิจกรรม (4)

(4) นักเรียนไม่ได้รับการฝึกด้านความมีระเบียบวินัยมาก่อน ทำให้เกิดการแย่งชิงกัน
กัน (4)

(5) นักเรียนบางคนขาดความพร้อม จึงไม่ให้ความร่วมมือกันกิจกรรม (3)

(6) นักเรียนมักไม่เข้าใจค่าสั่งและขั้นตอนการทำงาน จึงเกิดความวุ่นวายขณะทำ
กิจกรรม และกว่าจะสำเร็จได้ต้องใช้เวลา many (2)

(7) นักเรียนบางคนเพื่อนไม่ให้เข้ากันได้ด้วย (1)

ข้อเสนอแนะ

(1) ควรมีการฝึกให้ทำกิจกรรมกิจกรรมพัฒนาจำนวนมาก ๆ โดยครุภักดีต้องร่วมมือกัน
ช่วยกันฝึกนักเรียน (4)

(2) ครูต้องคุ้ยและอย่างใกล้ชิดและชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงการทำงานกิจกรรม
ทำให้เกิดผลลัพธ์ดีๆ เช่น ความรู้สึกดีๆ (3)

(3) ฝึกให้นักเรียนรู้จักการรับฟังกิจกรรมงานและความมีวินัยให้มาก ๆ เช่นกัน (3)

3. สถานการณ์จำลอง

อุปสรรค

(1) ครูไม่เข้าใจวิธีการสร้างสถานการณ์จำลอง (7)

(2) ใช้เวลาทำกิจกรรมมาก ทำให้สอนเนื้อหาอื่นไม่ทัน (7)

- (๓) นักเรียนไม่มีเวลา เตรียมตัวให้พร้อม ทำให้ไม่มีความมั่นใจในการแสดงออก และขาดประสบการณ์ (๕)
- (๔) เวลาแสดงนักเรียนไม่ค่อยชูคชักชวนเร้าใจให้สู้อันทั้ง จึงทำให้คนดูรู้เท่าที่ และอภิปรายไม่ตรงประเด็นนัก (๔)
- (๕) นักเรียนที่ไม่ได้แสดง มักจะเบื้องหน้ายไม่สนใจ (๓)
- (๖) เมื่องจากต้องเตรียมตัว เสมอ บางครั้งเด็กซึ้งเมื่อ การจำลองจากสภาพจริง บ่อย ๆ (๒)

ข้อเสนอแนะ

- (๑) ครูต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจสถานการณ์จำลองในขณะนั้นและถูกแล่ช่วยเหลือ อาย่างใกล้ชิด หากนักเรียนยังไม่คุ้นเคยการทำกิจกรรมแบบนี้ (๔)
- (๒) ในการฝึกอบรมวิทยากรควรสอนตามบทเรียนให้ถูกต้อง ๆ โดยใช้สถานการณ์ จำลอง (๓)
- (๓) ครูต้องควบคุมสถานการณ์ให้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่จะสอน (๓)
- (๔) ควรผลัดเปลี่ยนให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกครบถ้วน (๒)
- (๕) ครูต้องมีด้วยุ่นเวลาที่สอนวิชาอื่นด้วย (๒)
- (๖) ควรใช้สถานการณ์จำลองนาน ๆ ครั้ง (๑)

๔. การสร้างและการใช้หุ่น

อุปสรรค

- (๑) ครูไม่มีเวลาสร้างหุ่น ทั้ง ๆ ที่เห็นความสำคัญอย่างยิ่ง (๑๐)
- (๒) ขาดความชำนาญในการสร้างหุ่นให้เหมาะสมกับบทเรียน (๙)
- (๓) ต้องลงทุนมาก เด็กขาดอุปกรณ์ในการสร้างหุ่นเอง (๕)
- (๔) นักเรียนยังไม่ทักษะในการเชิดหุ่นและการใช้น้ำเสียงประกอบ (๔)
- (๕) นักเรียนเบ่งบทบาทกันในการเชิดหุ่นไม่เป็น (๓)

ข้อเสนอแนะ

- (๑) ควรมีการฝึกอบรมโดยฝึกปฏิบัติการทำหุ่นแบบต่าง ๆ อาย่างจริงจัง (๘)
- (๒) ควรมีการพิมพ์เอกสารไว้ใช้ในการสร้างหุ่นแบบต่าง ๆ พร้อมรูปภาพประกอบ

แยก หรือจ่าหน่วยตอนอบรมด้วย เพื่อระกับไปถึงโรงเรียนอีกชั้นตอน
การท่าทุ่นหมุด (๖)

- (๓) ฝึกให้นักเรียนมีโอกาสได้เข็คทุ่นบ่ออย ฯ (๕)
- (๔) ควรประสานงานกับครุศิลป์ให้นักเรียนฝึกท่าทุ่นแล้วนำไปใช้ในวิชาอื่น (๕)
- (๕) ต้องการให้คณะวิทยากรสร้างทุ่นไว้จ่าหน่วยตอนอบรมด้วย (๓)

๕. การสร้างและใช้มัตรค่า

อุปสรรค

- (๑) ขาดรัสดุ อุปกรณ์ที่จะใช้ท่า (๗)
- (๒) ครุไม่มีเวลาสร้างมัตรค่า (๗)
- (๓) นักเรียนไม่ค่อยสนใจ เพราะเคยเห็นบ่อย ฯ (๖)
- (๔) ครุไม่มีความรู้ในการเลือกขนาดของหัวแมงสือที่จะเขียนมัตรค่า (๕)
- (๕) เมื่องจากคำรายงานในหนังสือมีมาก บางครั้งใช้เพียงครึ่งเต็มแต่ต้องเก็บไว้เป็นปี ทำให้คิดว่าไม่คุ้มค่ากับการลงทุน รวมทั้งไม่สะดวกในการเก็บรักษา (๓)

ข้อเสนอแนะ

- (๑) ควรให้ผู้เข้ารับการอบรม ท่ามัตรค่าไว้เป็นตัวอย่าง เมื่อกับไปโรงเรียนด้วย (๕)
- (๒) ควรจัดพิมพ์ตัวอย่างมัตรค่าไว้เป็นชุดในแต่ละเรื่องให้ได้ขนาดเท่ากัน (๓)
- (๓) ควรใช้สีสันช่วยเร้าความสนใจเด็ก และให้เด็กมีส่วนร่วมในการใช้มัตรค่า (๓)
- (๔) การใช้มัตรค่าที่ลับได้ จะไม่เปลืองกระดาษและสะดวกในการเก็บรักษา (๒)

๖. การเล่านิทาน

อุปสรรค

- (๑) นักเรียนไม่กล้าแสดงบทบาทประกอบการเล่านิทาน (๕)
- (๒) นักเรียนขาดทักษะในการเล่าเรื่อง เล่าไม่คิดต่อ กันทำให้คนอื่นไม่สนใจฟัง (๕)
- (๓) นักเรียนสนใจอยู่เพียงว่าเรื่องนั้นสนุกหรือไม่ ไม่สนใจจังที่เรื่องราวและคุณธรรมที่แฝงอยู่ (๕)

(4) นักเรียนบางคนไม่ค่อยจะใช้น้ำเสียงให้สมจริงตามเรื่อง (4)

(5) ครูเสียเวลาในการเตรียมอุปกรณ์ประกอบการเล่านิทาน (3)

ข้อเสนอแนะ

(1) ก่อนเล่านิทาน ครูต้องเน้นให้นักเรียนคิดตามว่า ใครทำอะไร ที่ไหน และ เกิดอะไรขึ้น ผลเป็นอย่างไร (5)

(2) หลังจากการเล่านิทานแล้วควรให้นักเรียนสรุปเรื่องราวที่เล่า พร้อมทั้ง วิจารณ์เล่าด้วย (4)

(3) ต้องการให้ภาควิชาประถมศึกษา घະ⌫ະຄູສາສຕ່ວ ຈຸ່າລັງການພົມຫາວິທາລີ ອັດເປັນການເລຳນິຫານປະກອບຄຸນຮຽນຈໍາຫຼາຍເວລາອນນົມດ້ວຍ (3)

(4) ควรฝึกให้นักเรียนได้แสดงออกมาก ๆ และต้องใช้เวลาพอสมควร (1)

(5) ควรฝึกการປະກອບການເລຳ ແລະต้อง เป็นภาพที่มีขนาดใหญ่รองเท้านักเด่น (1)

7. การวางแผนรายสัปดาห์

อุปสรรค

(1) ครูขาดทักษะในการวางแผน ไม่สามารถถ่ายทอดได้ (3)

(2) ครูมีเวลาไม่ได้ หากไม่มีแบบตัวอย่างๆ (2)

ข้อเสนอแนะ

(1) ควรฝึกการวางแผนรายสัปดาห์ ให้สามารถแยกเวลาอันนົມດ້ວຍ (2)

(2) เวลาอันนົມต้องการให้สูงครู่ได้เวลาพากเพียรมาก ๆ (1)

8. การเรียนความปากเมล่า

อุปสรรค

(1) นักเรียนขาดทักษะการฟัง การழุดต่อข้อความให้สัมพันธ์กัน (9)

(2) นักเรียนมักซุ่มความไปมาจนไม่ได้ (7)

(3) นักเรียนขาดประสบการณ์ท่าให้นิกรหาถ้อยคำต่อไม่ได้ ในมีไฟฟ์บิน (5)

(4) นักเรียนสรุปเรื่องเร็วเกินไป ทั้ง ๆ ที่เพื่อนบางคนยังไม่ได้เล่า (4)

ข้อเสนอแนะ

- (1) ฝึกให้นักเรียนรู้จักสังเกตสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวให้มากขึ้น เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการเล่าเรื่องได้ (5)
- (2) ฝึกให้เรียงความปากเปล่าบ่อย ๆ จะช่วยนำอยู่นักเรียนส่วนใหญ่ ชอบมาก และสนุกสนาน ถึงแม้ใช้บ่อยเด็กก็ไม่เมื่อ (5)
- (3) เพื่อให้ได้ผลดี ต้องมีคนสรุป และวิจารณ์ทุกครั้งที่เล่าเรื่อง (4)

๙. เกม เสริมคุณธรรม

อุปสรรค

- (1) นักเรียนไม่เคารพกฎเกณฑ์หรือไม่เคร่งครัดกับกติกา (8)
- (2) เวลาเล่นเกม นักเรียนสนุกสนานส่งเสียงดังรบกวนห้องอื่น
- (3) เวลาเรียนมีจำกัด ไม่ค่อยมีเวลาบูรณาการเล่นเกม ทั้ง ๆ ที่นักเรียนนั้น สามารถแทรกการเล่นเกมได้ (5)
- (4) นักเรียนมีมากเกินไป ถ้าไม่ห้ามจะพยายามเล่นเกม (4)

ข้อเสนอแนะ

- (1) ก่อนเล่นเกมทุกครั้งครูต้องชี้แจงและเน้นให้นักเรียนเคารพกติกา (6)
- (2) ห่างกันง่าย ๆ ที่ไม่ส่งเสียงดังรบกวนห้องอื่น (5)
- (3) ควรจัดพื้นที่เล่นไว้เป็นเล่นออกจาหน้าห้อง (5)
- (4) การเล่นเกม เสริมคุณธรรมใช้ได้ดีกับวิชาการพัฒนา (4)

๑๐. การละเล่น เสริมคุณธรรม

อุปสรรค

- (1) บางบทเรียนสามารถสอดแทรกการละเล่นเสริมคุณธรรมได้ แต่ไม่มีเวลา และสถานที่ไม่เหมาะสม (8)
- (2) การละเล่นบางอย่าง เป็นของภาคอื่น ครูมักกลืนวิธีการ เมื่อจะนำมาใช้ (8)
- (3) ครูคนอื่นไม่เข้าใจวิธีการสอดแทรกจริงธรรม จึงนึกไปว่าสอนวิชาอะไร กันแน่ ทำไม่ให้เกิดการละเล่นกัน (3)
- (4) นักเรียนมีความสนุกสนาน จะสืบสิ่งที่ตนเองได้แสวงและได้รับ (3)

(๕) นักเรียนไม่ค่อยสนใจการละเล่นแบบเก่าเชื่อว่าเป็นของโบราณ สืบสานให้ไว้

ในที่รีไม่ได้ (๑)

(๖) นักเรียนไม่คุ้นเคยและไม่กล้าแสดงออกอย่างเต็มที่ (๑)

ข้อเสนอแนะ

(๑) ควรจัดพิมพ์รวมการละเล่นของภาคต่าง ๆ ไว้จำหน่าย (๕)

(๒) ครูต้องอธิบายวิธีการเล่นการละเล่นให้เข้าใจแจ้งแจ้ง และหลังการเล่น ต้องสรุปทันทีว่าได้รับอะไรจากการละเล่นนี้บ้าง (๔)

(๓) ควรฝึกอบรมโดยให้มีตัวอย่างการละเล่นมากกว่านี้ เพื่อครูจะได้แนวทางในการนำไปใช้สอนมากยิ่งขึ้น (๓)

๑๑. การใช้เพลงเสริมคุณธรรม

อุปสรรค

(๑) บางเพลงร้องไม่ได้ และเหปห์คณะวิทยากรลัจจาหน่ายไม่ได้พิมพ์ล่าด้วยชื่อเพลงติดไว้ ยากแก่การหามาก (๕)

(๒) ครูขาดพากะในการร้องเพลง และแต่งเพลง (๔)

(๓) ไม่ค่อยมีโอกาสได้ใช้เพลงเสริมคุณธรรมแทรกในบทเรียน เพราะเสียงเพลง ดังรบกวนห้องอื่นมาก (๒)

ข้อเสนอแนะ

(๑) ควรมีเอกสารเพิ่มเติม เกี่ยวกับขั้นตอนในการแต่งเพลงอย่างละเอียด เพราะผู้เข้าอบรมไม่เคยแต่งเพลงมาก่อนเลย (๑)

๑๒. บทบาทสมมุติ

อุปสรรค

(๑) นักเรียนไม่กล้าแสดงออก และได้ไม่สมบทบาท ทำให้ไม่สนุกในน้ำเสียง (๓)

(๒) นักเรียนไม่มีความรับผิดชอบ เมื่อให้เดริยของ (๑)

(๓) ใช้เวลาเครียมนาก และเวลาในการแสดงมาก บางครั้งแสดงจบแต่ไม่ทัน ส្មกุมดเวลา เสียก่อน (๑)

(๔) ขาดอุปกรณ์ในการแสดงบทบาทสมมุติ ทำให้ดูไม่สมจริง (๑)

ข้อเสนอแนะ

- (1) ทุกครั้งที่แสดงบทบาทสมมติแล้ว ต้องสรุปหันที่ (1)
- (2) ใช้เสียงและทำทางช่วยมาก ๆ หากขาดอุปกรณ์ (1)
- (3) ควรต้องควบคุมดูแลและแนะนำก่อนให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ (1)

13. การประชุมกลุ่มแบบค่าง ๆ

อุปสรรค

- (1) ครุชาตความเข้าใจที่จะนำไปใช้กับนักเรียนอย่างเหมาะสม (7)
- (2) นักเรียนบางไม่คุ้นเคยกับการประชุมกลุ่มแบบใหม่ ๆ เช่น วนรอบวง
นักเรียนจึงมักลืมวิธีการประชุมกลุ่ม (3)
- (3) นักเรียนไม่สนใจเนื้หาการประชุม มักพูดคุยนอกเรื่อง (2)
- (4) นักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น และนักเรียนมักจะยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนที่เรียนเก่งกว่าเสมอ (2)
- (5) นักเรียนไม่สามารถสรุปได้ทันเวลา (2)
- (6) นักเรียนขาดทักษะในการดำเนินการประชุม (1)

ข้อเสนอแนะ

- (1) การฝึกควรเริ่มต้นจากฝึกที่ตัวครุทุกคนก่อน (5)
- (2) ควรฝึกการซึ่งแจงแก่ไขข้อมูลพร้อมในการประชุมกลุ่มของนักเรียนทุกครั้ง (3)
- (3) เปิดโอกาสให้มีการประชุมกลุ่มแบบค่าง ๆ บ่อย ๆ (2)
- (4) ควรซึ่งแจงให้นักเรียนเข้าใจหน้าที่และบทบาทของตนเองภายในกลุ่ม (1)

14. กรณีตัวอย่าง

อุปสรรค

- (1) ครุเลือกร่วมกับผู้ตัวอย่างให้เหมาะสมกับเรื่องที่สอนไม่ได้ (3)
- (2) ไม่มีอุปกรณ์ และสร้างกรณีตัวอย่างไม่เป็น (3)
- (3) นักเรียนมักอภิปรายไม่ตรงประเด็น (2)
- (4) เวลาไม่น้อย จัดกิจกรรมไม่ทันเสร็จตามกำหนด (1)

ข้อ เสนอแนะ

(1) ครุต้องขันอ่านหนังสือพิมพ์, พุงช่าว ฯลฯ อญเชมอ จะช่วยให้เลือก
กรณีตัวอย่างได้ดีขึ้น (3)

(2) ครุต้องควบคุมให้นักเรียนบูดให้ตรงประเด็นที่ต้องการ (2)

15. การวัดผลจริยธรรม

อุปสรรค

(1) นักเรียนมีจำนวนมาก ครุติดตามดูพฤติกรรมได้ไม่ทั่วถึง (4)

(2) การวัดผลจริยธรรมเป็นเรื่องของนามธรรม ครุไม่ค่อยเข้าใจขั้นตอน
และวิธีการวัดผลอย่างแจ่มแจ้ง (4)

(3) การวัดด้านจิตใจนั้นวัดยาก ต้องใช้เวลาอย่างนาน (3)

(4) พฤติกรรมนักเรียนมักไม่ค่อยแน่นอน ทำให้ใช้วิธีการสังเกตไม่ค่อยได้ผล
แน่นอน (3)

ข้อเสนอแนะ

(1) การวัดผลจริยธรรม ควรร่วมมือกันทั้งทางบ้านและโรงเรียน (4)

(2) ควรมีการอบรมและให้รายละเอียดการวัดผลจริยธรรมมากยิ่งขึ้น (3)

(3) คณะกรรมการช่วยกันติดตามพฤติกรรมจริยธรรมของเด็กอย่างสม่ำเสมอ (2)

16. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับสภาพการจดหมายโดยทั่ว ๆ ไป

ก. ด้านเนื้อหาในการฝึกอบรม

ครุผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่มีความเห็นต่อเนื้อหาในการฝึกอบรมว่า
มีความเหมาะสมกับนักเรียนประถมศึกษาดีมาก และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอีกดังนี้

(1) ผู้เข้ารับอบรม รับเนื้อหาไม่ทันและไม่มีเวลาทบทวนทำให้เกิดความจำจำ
ลับสนนเมื่อจะนำไปใช้ (5)

(2) เมื่อจากเนื้อหาในการอบรมมีมาก จึงควรจัดอบรมอย่างน้อย 5 วัน [4]

(3) จัดเนื้อหาในการอบรมให้ตรงตามแผนการสอน เวลา哪่ำไปใช้จะได้ไม่
ลับสนน เพราะกิจกรรมตามแผนการสอนก็มีมากอยู่แล้ว (2)

ช. ด้านเทคนิคในการฝึกอบรม

ครุย์เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่เห็นว่า เทคนิคในการฝึกอบรมเรื่องความสนใจมาก และผู้เข้าอบรมได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมตลอดเวลา นอกรอบชั้นเรียนมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอีกดังนี้

- (1) ควรให้ครุฑุกคนในโรงเรียนได้รับสูertechnicวิธีแปลงใหม่ด้วย (20)
- (2) ควรมีการสาธิตการสอนความเนื้อหาในหลักสูตรให้ผู้เข้าอบรมดูและฝึกปฏิบัติจริงเป็นรายบุคคลตามหลักสูตร (5)

ค. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

- (1) ควรให้ผู้บริหารและเพื่อนครุ ได้เข้ารับการอบรมด้วย เพื่อระดับบริหารและเพื่อนครุไม่เข้าใจและไม่ส่งเสริมช่วยเหลือกันในเรื่องนี้ (17)
- (2) ควรแบ่งให้ครุมาอบรมโรงเรียนละ 2 - 3 คน จะได้ช่วยกันนำไปถ่ายทอดให้เพื่อนครุในโรงเรียนรับรู้ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น (10)
- (3) ควรผลัดเปลี่ยนกันเข้าอบรม เพื่อการส่งตัวแทนของโรงเรียนมารับการอบรมแล้วกลับไปถ่ายทอดนั้น ได้ผลเฉพาะตัว ผู้เข้าอบรมไม่สามารถถ่ายทอดได้หมด (9)
- (4) กิจกรรมที่ได้รับจากการอบรมหมายความว่าครุประจําชั้น ไม่หมายความว่าครุที่สอนเรียนเพาะสอนเนื้อหาไม่ทัน และไม่สามารถยกหุ่นเวลาภัยวิชาอื่นได้ (7)
- (5) ควรจัดอุปกรณ์ตัวอย่างและฝึกการสร้างอุปกรณ์หลาย ๆ อย่าง ตลอดจนการใช้อุปกรณ์ (6)
- (6) ต้องการให้สอนอบรมอีก และให้ครุได้รับการอบรมมาก ๆ จะได้ช่วยกันติดตามการเรียนการสอนจริยธรรมให้ได้ผลอย่างจริงจัง (6)
- (7) น่าจะจัดพิมพ์เอกสารที่แจกในการอบรมออกจำหน่ายเผยแพร่ด้วย (5)
- (8) ควรจัดฝึกอบรมเบื้องต้นโรงเรียนจะเดียว และจัดอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง (5)
- (9) ควรยึดเวลาในการฝึกอบรมแต่ละฐานที่มีเพียงผู้เข้าอบรมปรับตัวเข้ากับกิจกรรมแต่ละฐานที่มีทันและเกิดความกังวล (2)
- (10) ควรจัดเวลาในการอบรมมากกว่านี้ เพื่อประโยชน์ที่ได้ทุกกิจกรรม (2)

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิด เทืนของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน
ของครูในการนำ เทคนิคด้าน ๆ ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้จัดกิจกรรม
การเรียนการสอนสอดแทรกจริยธรรม แสดงไว้ในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ความคิด เทืนของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูหลังจาก
ได้รับการฝึกอบรม

ลำดับที่	พฤติกรรมการสอนของครู	X	S.D.	แปลความ
1	ครูเคยให้นักเรียนตั้งหัวข้อหรือถูกติดในการ ได้เวลาที่ธรรมชาติ ให้นักเรียนยกตัวอย่างหัวข้อ หรือถูกติดนั้นด้วย	1.5	1.0	ไม่เคยใช้
2	ครูเคยฝึกให้นักเรียนได้เวลาด้วยการพูดหา ตัวบ่งชี้มาทักถึง หรือศึกษาด้วยเหตุผลที่ ยกย่องสำคัญตรงข้าม	1.6	1.0	ไม่เคยใช้
3	ครูเคยให้นักเรียนทำงานและรับผิดชอบงาน ร่วมกัน เป็นกลุ่มน้อยครึ่งเพียงไร	4.1	1.1	ใช้น้อยครึ่ง
4	นักเรียนมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมการ เรียนการสอนที่ครูจัดน้อยครึ่งเพียงไร	3.8	1.0	ใช้นำงครึ่ง
5	เมื่อเกิดสถานการณ์แปลก ๆ หรือสถาน- การณ์อย่างใดอย่างหนึ่งขึ้น ครูให้นักเรียน ฝึกหัดแก้ปัญหาและตัดสินใจน้อยครึ่งเพียงไร ฝึกหัดแก้ปัญหาและตัดสินใจน้อยครึ่งเพียงไร	2.9	1.4	ใช้นำงครึ่ง
6	ครูเคยใช้ทุน เชน ทุนน้ำมือ ทุนถุงมือ ทุนด้า ฯลฯ ประกอบการสอนน้อยครึ่ง เพียงไร	1.5	1.0	ไม่เคยใช้
7	ครูเคยใช้บัตรคำประกอบการสอนน้อยครึ่ง เพียงไร ให้ยกตัวอย่างลักษณะบัตรคำที่ครูใช้	2.6	1.5	ใช้นำงครึ่ง

ตารางที่ 22 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู หลังจากได้รับการฝึกอบรม (ต่อ)

ลำดับที่	พฤติกรรมของครู	X	S.D.	แปลความ
8	ครูเคยเล่านิทานประกอบการสอน โดยชี้ให้เห็นคุณค่ามีต่าง ๆ เช่น ความสามัคคี ความซื่อสัตย์ บ้อยครึ่งเพียงใด ให้ยกตัวอย่างปะกอบ	3.4	1.4	ใช้บางครั้ง
9	ครูเคยวัดภาพประกอบการสอน หรือไม่ให้บ้อยกลักษณะรูปที่ครูวาด (ลายเส้น, ภาพเหมือน)	2.7	1.3	ใช้บางครั้ง
10	ครูเคยให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องที่รือนิทานที่แสดงถึงความต่าง ๆ เช่น ความขยัน ความอดทน ฯลฯ โดยผู้คนละ 1 - 3 ประโยค เล่าต่อ ๆ กันจนจบ	2.1	1.3	ใช้บางครั้ง
11	ครูเคยให้นักเรียนเล่นเกมและบ้อยกิจกรรมสอนใจที่ได้จากการเล่นเกมนั้น เช่น เกมลิงชิงนอล : เครารหกติกา การเล่นตีจัน : ความสามัคคี และให้นักเรียนยกตัวอย่างปะกอบ	2.2	1.3	ใช้บางครั้ง
12	ครูเคยให้นักเรียนเล่นการละเล่นต่าง ๆ เช่น นอยช่อนคำ รี ๆ ข้าวสาร และภาษาหลังการเล่นแล้ว ครูได้มอบถังข้าวคิด ทึ่อคุณธรรมที่ได้จากการละเล่นนั้น ๆ ให้ยกตัวอย่างปะกอบ	1.8	1.2	ไม่เคยใช้
13	ครูเคยให้นักเรียนร้องเพลงที่มีคติสอนใจ เช่น ความซื่อสัตย์, ความเกรงใจ ฯลฯ ให้ยกตัวอย่างเพลงที่ครูสอน	3.6	1.3	ใช้บางครั้ง

ตารางที่ 22 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูหลังจากได้รับการฝึกอบรม (ค่อ)

ลำดับที่	พฤติกรรมการสอนของครู	\bar{X}	S.D.	แปลความ
14	ครูเคยให้นักเรียนคิดและแสดงทำทางประกอบ เพลงที่มีคิดสอนใจหรือไม่	2.2	1.1	ใช้บางครั้ง
15	ครูเคยเล่าเหตุการณ์หนึ่งให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนแก้ไขผู้หาด้วยการแสดงบทบาท ตามความคิดของนักเรียนแต่ละคน ฯ หาย ความคิดของนักเรียนจากการแสดงบทบาทนั้น	2.6	1.3	ใช้บางครั้ง
16	ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีการประชุมกลุ่ม โดยผลัดเปลี่ยนกัน เป็นประธานเลขานุการ และ สมาชิกของกลุ่ม	3.7	1.5	ใช้บางครั้ง
17	ครูเคยให้นักเรียนเล่าถึงบัญญาของตัวเอง หรือบัญญาของผู้อื่นที่นักเรียนได้พบให้เพื่อน ๆ ฟัง แล้วช่วยกันแสดงความคิดเห็นทางแก้ไข บัญญานั้น	2.1	1.3	ใช้บางครั้ง
18	ครูเคยเล่าเรื่องที่ยังไม่จบ เพื่อตั้งค่าตอบ ให้นักเรียนอภิปราย ทางเลือกของค่าตอบ ซึ่งมีอยู่หลายแนว	2.1	1.1	ใช้บางครั้ง
19	ขณะที่นักเรียนกำลังทำงาน ครูได้ดูแลเอาใจ ใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิดบ่อยครั้ง เพียงไร	4.2	1.0	ใช้บ่อยครั้ง
20	ครูเคยถามนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัตินั่ง ผู้อื่น เช่นการให้เพื่อนยืมของเล่นและของใช้ การช่วยเหลือเมื่อเพื่อนไม่สบาย หรือการ รับสารภาพต่อผู้อื่น เมื่อตนทำผิด	2.9	1.1	ใช้บางครั้ง

จากตารางที่ 22 แสดงว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนครูหลังจากที่ได้รับการฝึกอบรมแล้ว โดยเห็นว่า พฤติกรรมการสอนที่อยู่ในระดับ ใช้บ่อยครั้ง

ได้แก่ พฤติกรรมการสอนที่ครูให้นักเรียนทำงานและรับผิดชอบงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และพฤติกรรมที่ครูได้อาใจใส่เด็กและนักเรียนอย่างใกล้ชิดขณะนักเรียนกำลังทำงาน และพฤติกรรมการสอนที่อยู่ในระดับ ไม่เคยใช้ ได้แก่ พฤติกรรมที่ให้ตั้งสูตรดีในการให้- วางที่ธรรมชาติ ฝึกให้นักเรียนพูดภาษาอังค์คำมาทักษิณห้องหรือคัดคำนด้วยเหตุผลที่ยกย่องฝ่ายตรงข้าม ใช้ทุนประภากองการสอน ให้นักเรียนเล่นการละเล่นค้าง ๆ และบวกข้อคิดหรือคุยธรรมที่ได้ ส่วนพฤติกรรมการสอนของครูนอกรอบจากที่กล่าวมาข้างต้น เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับใช้ บางครั้ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย